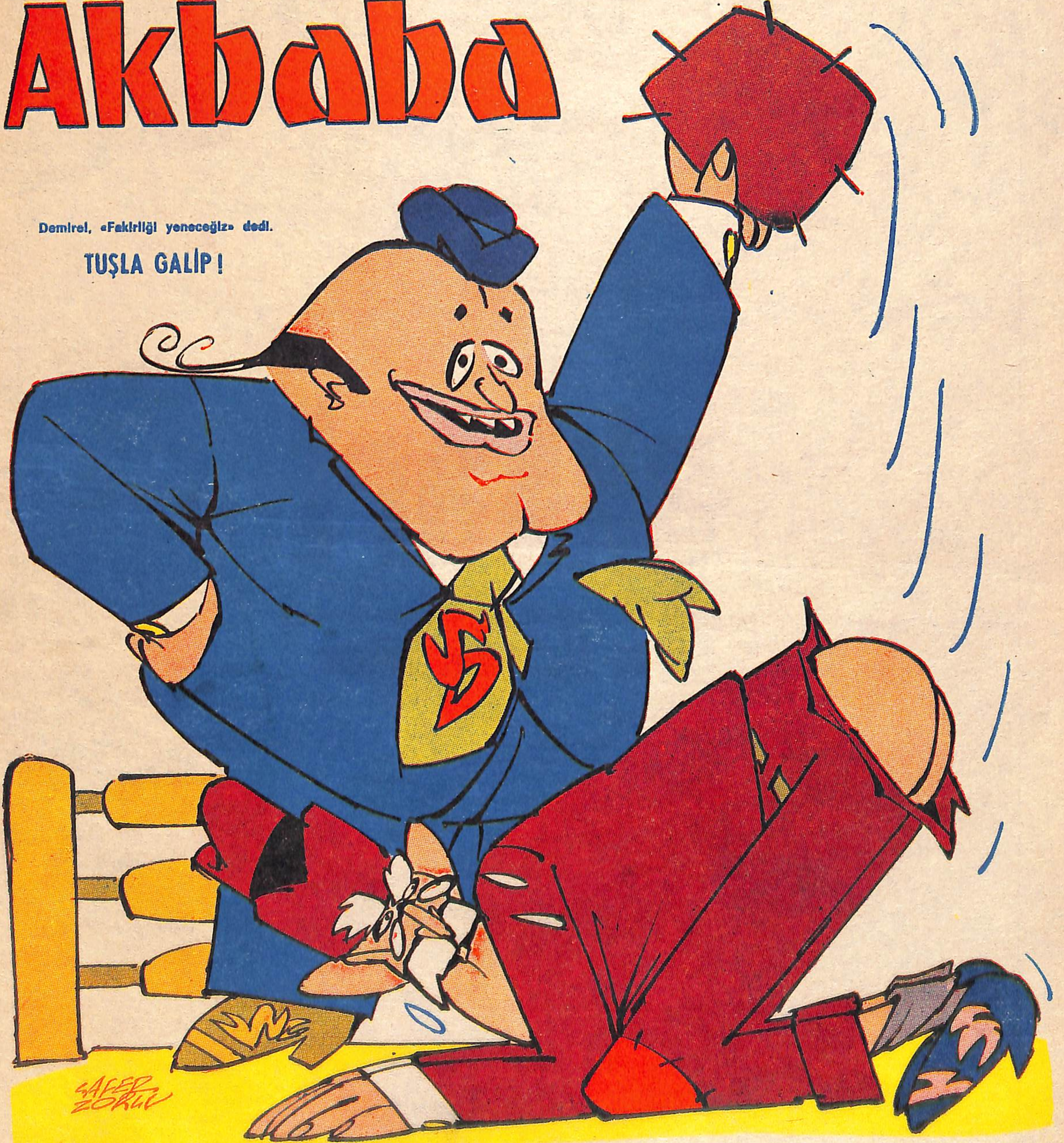
31-76

Akbaba yazarlarının BÜYÜK BAŞARISI!

Akbaba

Demirel, «Fakirliği yeneceğiz» dedi.

TUŞLA GALİP!

Uluslararası Nasreddin Hoca Mizah Yarışmasında İbrahim KAYNAR birincilik ve ikincilik ödülünü, Muzaffer İZGÜ üçüncülük ödülünü kazandılar.

Akbank 1976 hizmet ve kolaylıklar dizisine bir yenisini ekledi

akkart

Modern bankacılık anlayışında yepyeni bir aşama

Sürat - Kolaylık - İtibar

AKKART nedir?

Bankacılık uygulamalarında hesabınızın bulunduğu şube dışında, başka bir şubeden para çekmek istediğinizde, şubenizden hesap durumunuzu sormak gerekir.

Bankacılık dilinde biz buna "provizyon" diyoruz.

Akkart sahibi mudiler, Akbank'ın Türkiye'nin her tarafına yaygın 500'e yakın şubesinin herhangi birinden, diledikleri anda, hiç beklemeden ve provizyonsuz para çekebilirler.

Dilediği anda, dilediği şubeden, provizyonsuz ve hiç beklemeden para çekebilmek... Ne büyük kolaylık, ne büyük hizmet!

AKKART
Akbank'a özgü çağdaş ödeme sistemi

AKBANK
güveninizin eseri

REPRO

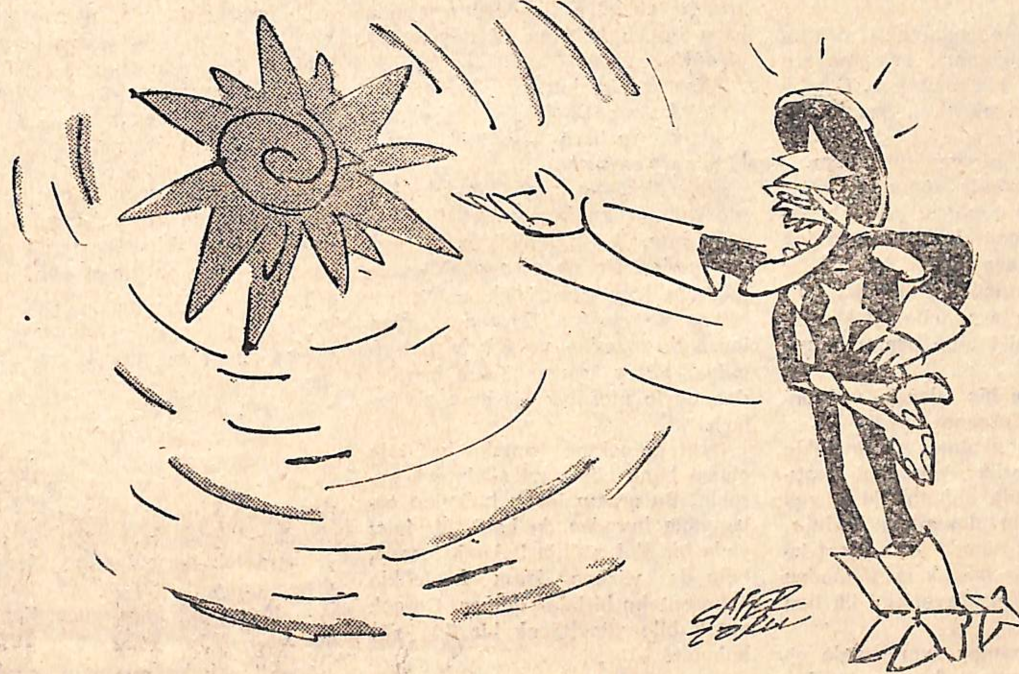

Akbaba

Kurucusu :
Yusuf Ziya
ORTAÇ

Yıl : 54 — Cilt : 31 — Sayı : 31 * Haftalık Siyasî Mizah Gazetesi * 28 Temmuz 1976 — Fiatı 250 Kuruş

— Sıcaklar trafik kazalarına neden oluyor —

— Ver ehliyetini!...

ÇİNKO, MİNKO!

ÇOK satışlı gazetelerimizden üç tanesi, anlaşmış gibi aynı sırada birer reklâm kampanyasına giriştiler. Daha doğrusu, bu üç gazetemiz, kendi kendilerini aşarak bu kez birer tombala kartı görünümüne büründüler.

Bir tanesi her gün kendini numaralıyor piyango bileti gibi. Sonra çekiliş yapıp ertesi gün duyuruyor kazanan numaraları.

İkincisi, kendi klâsik yönteminin gelişmiş bir biçimini uyguluyor. Piyangoyu kesilip biriktirilen kuponlar yoluyla düzenliyor.

Üçüncüsünün yaptığı ise normal kişilerin kırk yıl düşünseler akla getiremeyecekleri bir buluş: Cebinizdeki kâğıt paraların seri numaralarına bakıyorsunuz. Tutarsa ne iyi! Gidip çil çil binlikleri cebe indiriyorsunuz.

Peşin parayı gördünüz, nasıl gülümsüyorsunuz, değil mi?.

İstatistik ve probabilite konusunda az da olsa bilgi sahibiyseniz, bu üç gazetenin çekilişlerindeki kazanma şansınızın Millî Piyango'da kazanma şansınızdan bile çok daha düşük olduğunu kolayca kestirebilirsiniz.

Öteyandan, bu piyangolar gazetelere çok küçük bir malî yükümlülük getiriyor. Tam ödeme yapıldığında bile. Kaldı ki, sözgelimi bir yirmi liralığın seri numarasının gazetedekini tutması olasılığı milyonlarda bir. Ayrıca o sırada bu para bir banka kasasında, bir tomarın orta yerinde olabilir. Ya da en büyük olasılıkla, o gazeteyi okumayan birinin cebindedir.

Bu ve benzeri yollar gerçekten de bu gazetelerin okurlarının büyük bir bölümünü elde tutmaya yetiyor. Dikkat ediyorsundur, programın biri bitiyor, bir yenisi başlıyor. Para mı dağıtıyorlar, ev mi vermiyorlar, araba mı satmıyorlar... Öyle sanıyoruz ki, bu gazeteler sadece satışlarından ve reklâmdan değil, bu tür programlardan da kazanç sağlıyorlar. Paranın biriktiği her yerde bir kazanç olanağı vardır. Paranın toplanmasıyla dağılması arasında geçen zamanın getireceği faiz bile küçümsenemez, kaldı ki, gazetelerin bazı emlâk ve otomobil satıcılarıyla da ilişkileri var. Oradan da bir gelir sağlıyorlarsa şaşırmayız.

Kazanırlarsa kazansınlar. Ne var bunda? Herkes kazanç peşinde, herkes ticaret özgürlüğüne sahip, falan... İyi ama bu gazeteler bizim basınımızın önemli bir bölümünü oluşturuyor. Üstelik içlerinde - hadi diyelim ki ikisinin böyle bir iddiaları yok - bir tanesi gerine gerine bir «fikir gazetesi» olduğunu söylüyor. Hangi fikir, hangi zikir?... Kimi kandırabilirler?...

Çok kişiyi kandırıyorlar.

Toplam olarak bir milyonu aşkın kişi para verip alıyor her gün bu üç gazeteyi. Bunca kişinin bu gazetelerde bulduğu tek lotaryacılık değil kuşkusuz. Üç gazeteden ikisinin renkli resimleri, hafif görünüşleri, sansasyonel haberleri var. Üçüncüsünün de tarafsızlık iddiası arkasında yaptığı iktidar şakşakçılığı var.

Şeytan «Boşver!» diyor. Her ağıza göre bir tat vardır ve kişiler hakettiklerini bulurlar. Aldatılıyorlarsa bunu da haketmişlerdir.

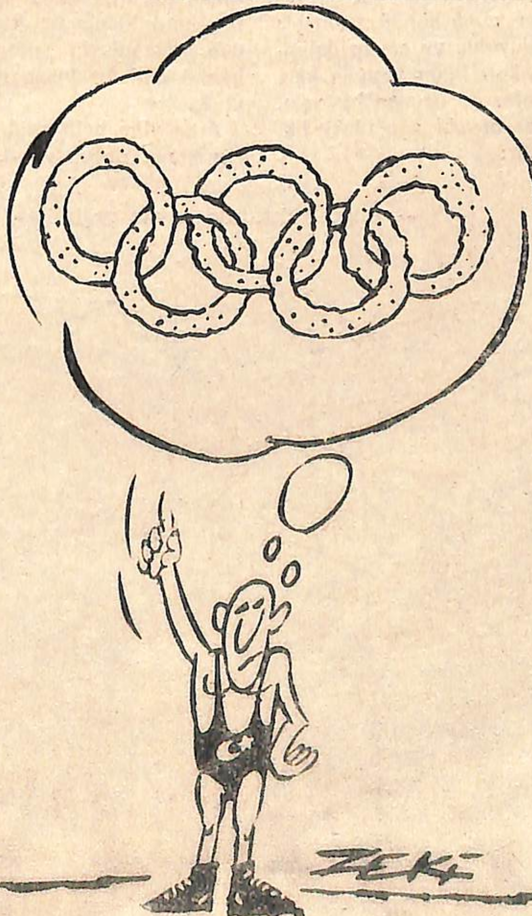
Mantıksa böyle konuşmuyor. Aldatanları temelli hoş mu göreceğiz? Gerçi hoşgörmediğimizi söylesek elden ne gelir? Zamandan başka ilâcı yok bu üzüntü verici illetin.

Ama avuntu payı bulmak da çok zor değil. Bir kez, eğer bu gazeteler böyle her gün artan bir telâşla çırpınıyorlar, her gün yeni bezirgânlıklar peşinde koşuyorlarsa, yakında güç durumda kalacaklarını seziyorlar demektir. Günün birinde sökmeyecek bütün bunlar. O zaman ne olacak?

Bir başka iyi belirti de, bu tür bayağılıklara başvurmadan sadece dürüst bir yayın organı biçiminde kalıp haber ve yorum vererek dimdik ayakta duran bir yayın organı biçiminde kalıp haber ve yorum vererek dimdik ayakta duran birkaç gazetenin varlığı.

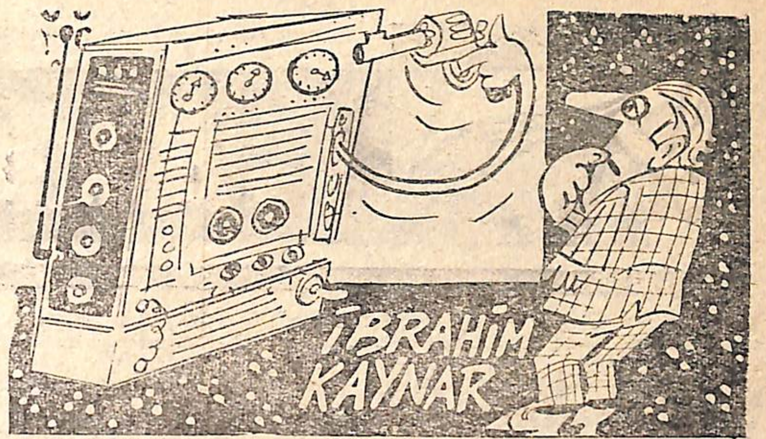
Bir eski Amerikan Başbakının dediği gibi, bazı insanların bazan, bazı insanlarıysa her zaman kandırabilirsiniz. Ama herkesi her zaman kandırabilmeniz olanaksızdır.

AKBABA

— Montreal'de başarı kazanamazsam suç benim mi?...

Bilgisayarın İntiharı

YIRMİSEKİZ yaşındayım. Evliyim, iyi huylu bir karım, akıllı bir kızım var.

Çevremde son derece aklı başında bir insan olarak tanınırım.

Adli sicilim de, memuriyet sicilim de tertemiz.

Komşularımızla son derece iyi geçiniriz.

Karımın ve çocuğumun doğum günlerini, nişanlanma, evlenme yıldönümlerimizi hiç unutmam. O günler için ne gerekiyorsa özenle yerine getiririm.

İçki içmem, sigara kullanmam.

Anneler gününde annemle kaynanama, babalar gününde babamla kayınpederime değerli birer armağan vermek için çaba gösteririm.

İlkokulu birincilikle bitirdim. Ortaokul ve lisede senede iki kez olmak üzere oniki tane başarı belgesi aldım.

Üniversitede hiç devre yitirmedim. Bitirme derecem iyiydi.

Yedeksubay okulunu birincilikle bitirdim. Askerlik görevimi yaptığım süre içinde aldığım iki övgü belgesi evimin duvarında asılıdır.

Çalıştığım kurumda fazla ücret istemeden, sekiz saatlik iş gününden daha çok çalışma özverisini ilk ben gösterdim.

Evime her zaman aynı saatde gider, akşam yemeğinden sonra bulaşığın yıkanmasında karıma yardım ederim.

Kirada oturuyorum, özel arabam yok, taksitle aldığım televizyonum borcundan başka borcum da yok.

Şimdi lütfen söyler misiniz BEN NASIL BİR İNSANIM?

....

Bütün bu bilgileri çalıştığım kurumun yeni aldığı Bilgisayarda programlayıp heyecanla sonucu beklemeye başladım. Birtakım insanlara para kaptırıp fal baktırmaktan ya da bir psikoloka gidip avuç dolusu para vermekten daha akıllıca bir iş gibi geliyordu bana. Ne de olsa bilgisayarlar insanlara yalan söylemezler.

Çok bekletmedi bilgisayar. Program düğmelerindeki sarı kırmızı yeşil ışıklar yanıp söndü. Önce tıkır tıkır etti, sonra da zzzzt yapıp aşağıdaki delikten cevap kartını bıraktı.

Karta heyecanla saldırdım. Uygarlığın en güzel buluşu bir makina bana benim hakkımdaki düşüncesini söyleyecekti.

Fakat sonuç hiç de beklediğim gibi çıkmadı. Çünkü kartda «Programlanan verilere göre sen aptalın birisin» yazıyordu.

İkide bir övüp durduğumuz bu bilgisayarların en büyük eksikliği burada işte. İnsan halini değerlendiremiyorlar. Ne de olsa çeşitli kablolardan ince çelik levhalardan yapılmış bir makina. Sevgiyle çarpan insan yüreğinden ve içinde onbeşmilyar hücre taşıyan insan beyninden böyle mekanik bir araç ne anlar?.

Hem gerçekten aptalın biri bile olsam bunu böyle mi söylemek gerekir? Bu aracın insan halinden anlamadığı buradan da belli. Bir falcı yada bir akıl sağlığı hekimi, insana, hem de yüzüne karşı kesinlikle «sen aptalın birisin» demez. Gerçek aptalı bile yüceltecek bir iki söz bulunur.

Ya bu nobran makina ne yapıyor? Patdadanak konuşup adamın kalbini kırıyor. İyiki cevap kartını aldığımda etrafımda kimse yoktu. Cevap kartını bin parçaya bölüp oradan uzaklaşacaktım ama, şeytan dürtdü. Bilgisayara yeniden sordum.

«Bana aptal diyorsun, bunun nedenini açıklar mısın?»

Yine ışıklar yandı söndü, uzun bir «zzzt» sesi duyuldu ve cevap deliğine sorumun karşılığını taşıyan kart düştü. Bu sefer de uzunca bir yazı.

«Sorunuzun cevabı aşağıdaki fıkranın içindedir:

Adamın biri ölüp, ahrete gitmiş ve yetkili sorgu yargıcının karşısına çıkmış. Sorucu adama:

— Sağlığında içki içer, kadınlarla eğlenir, kumar oynar mıydın? diye sormuş. Adam da,

— Haşa Efendim diye bağırmış,

— Pekiyi öyleyse, demiş, sorgucu, kazancının vergisini zamanında verir, vatandaşlık görevlerini aksatmadan yerine getirir miydin?

— Evet, demiş adam,

— Kazancını çok çalışarak mı, yoksa aklını kullanarak mı sağlardın?

— Çok çalışarak,

Sorgucu aldığı yanıtlardan sonra yanındaki meleğe dönmüş:

— İki tane kanat getirin lütfen, demiş,

Adam heyecanla,

— Melek mi oluyorum Efendim? diye atılmış,

— Hayır, demiş sorgucu, Kaz oluyorsun...»

Şimdi anladın mı niçin aptal bir insan olduğunu?»

Maalesef anlıyamamıştım.

Fakat bu tür fıkralarla bana hakaret edilmesine dayanamazdım. İnsanoğlu kendi buluşu olan bir makinaya yenilmemeliydi. Hemen oracıkta bir trigonometri proplemi düzenleyip bilgisayara programladım. Söyle bakalım dedim, böyle bir problemi hiçbir ön hazırlık yapmadan düzenleyip programlayabilen benim gibi bir insan hiç aptal olur mu?..

Araç yine belli seslerini çıkardıktan sonra cevap verdi. «Programladığınız problem güzel, ama bu tür sorular düzenleyerek ya da betonarme binaların statik hesaplarını hiç duraksamadan hesap ederek zeki bir insan olduğunu kanıtlamam olanaksız. Eğer «aptal» sıfatından kurtulmak istiyorsan, dünkü gazetelerde yazılı olan ülkenin vergi sorununa ait bazı ilginç haberlerin getirdiği bilinmezleri çözümlemen gerekir.»

İçindeki gizlerin çözümlenmesini istediği haber şuydu: «İstanbulda Maliye Bakanlığı müfettişlerinin yaptığı kontrollerde bazı esnafın yılda beşaltı bin lira kazandığı ve hiç vergi vermediği saptandı. Tüccarların hepsinin özel otomobili olduğu, herbirinin yazlık ve kışlık evlerinin bulunduğu, çocuklarının en iyi yatılı okullarda yüksek paralar karşılığı okutulduğu da edinilen bilgiler arasındadır.»

Bilgisayara «Çözümlememi istediğin sorun bu mu?» diye sordum. «Evet, dedi, eğer aptal bir insan olmadığını göstermek istiyorsan ülkede eline ayda dörtbin lira geçen büyük dereceli memurlar borç içinde yüzerken sened beş altı bin lira kazanan bir esnafın nasıl lüks içinde yüzdüğünü çözüp, bana söylemelisin.»

Bilgisayarın o anda soracağı her problemi çözebileceğime inanıyordum ama, destesi dört liradan yeşil soğan satılan, kilosu ellialtı liraya et bulunamayan bir ülkede senede altıbin liraya nasıl lüks bir hayat yaşanabileceğini doğrusu çözemiyordum.

Çaresizlik içinde bilgisayara «Aptallığı kabul ediyorum» dedim. «Bu işin nasıl yapıldığını sen söyle. «Az sonra düşen cevap kartında:

«Şimdiye kadar verilen onbirbinaltyüzüç sorunu çözümledim ama mevcut bilgilerle bu sorunu çözemiyorum. BEN DE APTALIN BİRİYİM.» yazıyordu.

Ertesi günü işe geldiğimde arkadaşlar Bilgisayarın bozulmuş olduğunu söylediler. Ne tür problem programlanırsa programlansın, «Altı bin liraya lüks hayat, altı bin liraya lüks hayat altıbin liraya lüks hayat, nasıl olur? Nasıl olur? Anlayamıyorum... BEN APTALIN BİRİ MİYİM?» cevabını veriyormuş.

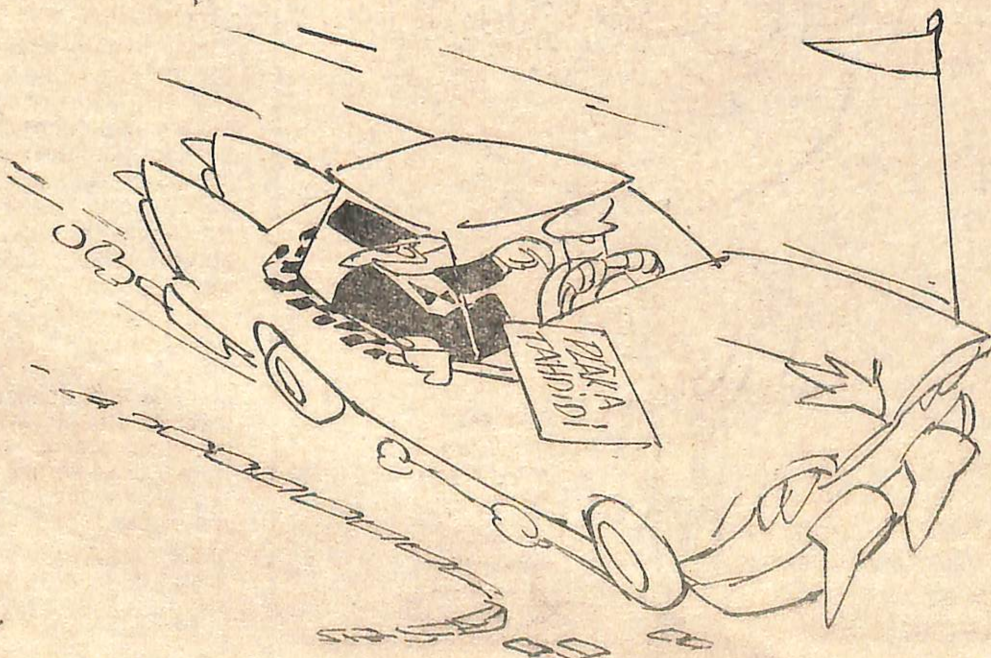
Bilgisayarın bile çıldırmasına neden olabilecek kadar becerikli tüccarlarımızla övünmemiz gerektiğini düşündüm.

O günden sonra ben de kafamı hep bu soruna taktım. Her önüme gelen tüccara durumu anlatıp bilgisayar çatlatan bu geçim gizinin ne olduğunu sordum. Hepsi de sözleşmişcesine aynı cevabı verdiler.

«Karımın adını sor, kârımın adını sorma.»

İbrahim KAYNAR

— Plâka tahtidinden vaz geçildi —

— Müsait bir yerde indiriver ahbap!...

Takımın hayatî maçlarında yer alan, uçan kaleci Hayati Kanadıkırık: Kentimizin gece Klüplerinden biri olan «Neşe Klüb»e transfer olmuştur. Gerçi klübü tarafından çok ucuz bir fiata satışa çıkarılan Hayati'ye Anadolu takımlarından bi: çok teklif gelmiştir.. Hayati bunların hiç birine

itibar etmemiş... Artık futbolu bırakacağını söylemiştir. Futbolu bırakacağını söyler söylemez, hayati'ye «Neşe Klüm»den bir transfer teklifi gelmez mi... Ne yapacağını, ne diyeceğini şaşıran Hayati: «Bana biraz zaman verin, düşüneyim» demişse de.. Paraları ve topları önünde bulunca, düşünmeğe bile fırsat bulamamıştır. Mukaveleyi «imzayı çak» diye uzatan idarecilere (şaşkınlıktan olacak) «çekiç getirin çakayım» demiştir. İmza çakılmış ve uçan kaleci Hayati Kanadıkırık böylece «Neşe Klüb»ün malı olmuştur. Bu sezon, Hayati'yi resimdeki pozisyonda izleyecek ve alkışlıyacaksınız.

Şunu da söylemekte yarar var mı bilemeyiz ama... Hayati şimdiden çalışmalara başlamış olup, Antrenmanlarda bile iki topu bir arada tutma başarısını göstermiştir. Anlaşılan Hayati Kanadıkırık bu sezon çok formda olacak ve seyirci rekorları kırılacaktır.

NOT: (hatır için kimsenin içeri alınması söz konusu değildir. Dostlarım kırılmaması rica olunur.)

Haydi, gelin hep beraber tekrarlıyalım: «Rekorlar kırılsın, dostlar kırılmasın...»

TANINMIŞ İŞ ADAMI ŞAKİR VURGUNZADE GÖRÜN ŞİMDİ NE HALDE

Tanınmış iş adamı Şakir Vurgunzade evinden çıkmış, güzel bir havada yürüyerek iş yerine gidiyordu... Kendı kendine; «Bu bizim (Hasan Nasılkazanırsan kazan) değil mi» diye sordu. Evet, ta kendisiydi.

«Vay muhterem, aziz dostum» diye uzattığı dostluk eli boşlukta kaldı Şakir Vurgunzade'nin...

«Siz kimsiniz» dedi.. Hasan Nasılkazanırsan kazan; «ben sizi tanımıyorum...» «Fakat» dedi.. kekeleyerek: «Ben sizi tanıyorum» siz, iş adamı Hasan Nasıl kazanırsan kazan değil misiniz?» üstüne bastınız, dedı.. Hasan bey, ben tanınmış iş adamıyım beni herkes tanır..

«Haydi, haydi.. bırakın şakayı da Hasan bey; böyle» «Görmüyor musun be adam» dedi Hasan Nasıl kazanırsan kazan:

«Seni tanımamazlıktan geliyorum» diye sırıttı.

O sırada gazete satıcısı avazı çıktığı kadar bağırarak, Şakir ve Hasan'ın yanından seğertip gitti...

YAZIYOOOR... Tanınmış iş adamı Şakir Vurgunzade'nin iflâs ettiğini yazıyor.»

— KAYIP —

Kafasız ve kâğıtsız dolaşmaktan bıktım.

Neyse geçen de bir meyhane de kafayı buldum ama, kâğıdımı bir türlü bulamıyorum!.. Bulup getirenlere beni sevenler elbet bir duble rakı ısmarlar.

KAYIP KAFA KÂĞIDI SAHİBİ NURİ ÇİFTGÖR

HASAN NEDEN CİNSİYET DEĞİŞTİRDİ

O Sana... Bu şuna.
Bu Ali'ye Bu Veli'ye
Şu Sülü'ye... Bu buna
Şu ona Bu da sana!...
İşte böyle... Cinsiyet
Değiştirmek Kaldı Hasan'a

P AN - MUHALEFETİZM Genel Başkanı Bülent Çağlayangil, ülkesine dönmüştür. Çok gezi yaptığı ve yerinde bir türlü duramadığı için Ecevit olan soyadı, halk arasında, yine kendisi gibi ara sıra ülkesine uğrayan Dışişleri Bakanı Çağlayangil'in soyadı takılarak anılan Bülent Çağlayangil, AKBABA'nın sorularını yanıtlamıştır. «ECEVİT TÜRKİYE'yi ANLATIYOR» adlı bu yazımızda, Pan - Muhalefetizm Genel Başkanının görüşlerini bulacaksınız.

AKBABA — Sayın Genel Başkan, hoş geldiniz, safalar getirdiniz, yediğiniz içtiğiniz sizin olsun diyelim ve ilk sorumuzu soralım Türkiye'yi nasıl buldunuz?

GENEL BAŞKAN — Bana bunları açıklama olanağı tanıdığınız için içten duygularımla saygılar sunarım. Bundan yararlanıp görüş-

lerimi kamu oyuna yansıtmak isterim. Türkiye, üç tarafı denizlerle çevrilmiş, ortasında zengin tuzlu ve tuzsuz suları kapsayan göllerin bulunduğu, NATO'ya, CENTO'ya özellikle haftalık TOTO'ya bağlı demokratik parlamenter bir sosyal hukuk devletidir. Başkenti Ankara'dır. Son nüfus sayımına göre nüfusu yanılmıyorsam elli milyona yaklaşmıştır Turizm alanında günden güne gelişmekte olup, sonu tur'la biten bir yığın seyahat acentası ve otel, motel, lokanta, mokanta, özellikle Akdeniz sahillerini kaplamış durumdadır.

AKBABA — Sayın Genel Başkan, partinizin durumundan söz eder misiniz?..

GENEL BAŞKAN — Bana bu soruyu yönelttiğiniz için size içten duygularımı yansıtmak isterim, büyük bir olasılıkla ilk seçimlerde hükümet yönetimini alacağız. Özyönetim uygulamaları son zamanlarda bizim en çok dikkatimizi toplayan konular arasındadır.

AKBABA — Ülkemizde en çok hoşunuza giden şey nedir, ya da hayretle karşıladığınız, acaba bu sorumuza yanıt verir misiniz?

GENEL BAŞKAN — Elbette. Bana bunu açıklama olasılığı tanıdığınız ve olanak verdiğiniz için en içten sevgilerimi sunmak iste-

— Likit gaz fiatlarına zam yapıldı..
— Gazeteler —

Zam'lı tüp!...

*** İLK DEFA DERGİMİZDE ***

ECEVİT Türkiye'yi ANLATIYOR

*** FİKRET OTYAM ***

rim, ayrıca saygılar sunarım. Türkiye'de en çok dikkatimizi çeken şey ve hayretimizi çeken şey, kısa bir dönem için de olsa Türkiye'ye gelmiş olmamızdır. Sayın eşim bayan Rahşan ile dakikalarca bunu düşündük ve yorumlamaya çalıştık. Neden geldik Türkiye'ye? Daha önce açıkladığım gibi bir kere Türkiye geçmişi çok eskilere, Milattan önce ve daha öncelere dayanan tarihi bir ülke. Eski kaleleri kervansarayları, cami ve minareleri, sarayları, kadın ve erkek hamamları, gölleri, denizleri, nehirleri, özellikle doğası çok ilginç. Ben ve eşim bundan elden geldiğince yararlanmayı seçenek olarak aldık. Belki, belki değil muhakkak duymuş olmalısınız, sayın eşim bayan Rahşan ve ben, kedilere düşkünüz, kedi severiz. Özellikle Van kedisi denilen gözleri değişik renkteki kedileri dikkatimizi çekti, ancak kuşağının yani neslinin tükenmeye yüz tutması bizi harekete geçirdi. Buradan ayrılır ayrılmaz, hemen Birleşmiş Milletler Cemiyeti Doğayı Koruma kolu ile NATO, CENTO, CEATO, TOTO anlaşmalarına sığınarak buna sağlıklı bir çözüm yolu bulunmasını sağlayacağız. Sağlıklı ve akılcı bir yaklaşımla, Van kedilerinin yaşamsal, kavgasal, eğitsel ve sağlıksal kültürel durumları ile parasal durumlarının saptanması sağlamak bir kampanya açılması ön çalışmalarına zaten başlamış durumdayız. Bildiğiniz gibi kediler, kökeni çok eskilere, ta sankirite dayanan bir hayvandır. Gerçi hayvan derken utanıyorum ama, buna türkçede daha saygın bir seslenme nasıl yapabilirim, toparlayamadım. Kediler iki cinstir. Evcil kediler, bayansıl kediler. Evcil kediler de bir çok kollara ayrılır. Tekir, sarman, harman gibi ve başkaları. Yabansıl kediler aslan, kaplan, panter, vaşak. Bu sonuncusunu dikkatli yazmanızı rica edeceğim, özellikle bu gibi tilcikler özellikle yazımda, daha özellikle dizimde, daha özellikle düzeltmenlerce yanlış yazılır, görülmez ve bazı sakıncalar doğurabilir. Konuya bu açıdan bir yaklaşımda bulunursak bunun üzerinde neden böylesine duygusal değilde akılsal davrandığımı bana bağışlayacağınızı umut ediyorum.

AKBABA — Çok teşekkürler sayın Bülent Çağlayangil, gelelim bir başka sorumuza, yemeklerimizi nasıl buldunuz acaba, açıklamak ister misiniz?

GENEL BAŞKAN — Bana bu konuyu açıklamak olanağını verdiğiniz için önce size en içten duygularımla teşekkür etmek isterim. Ben ve sayın eşim Rahşan öyle pek boğazımıza düşkün kişiler değiliz. Yani başka liderler gibi ki bunları açıklamak politiksel yaşama ve insan haklarına, özgürlüğüne yasnmadığı için üzerinde durmak istemiyorum, öyle börekti, tatar böreğiydi yalancı ve yalancı olmayan dolma gibi, sigara ve tepsi böreği gibi bol karbonhidratlı yiyimlere düşkün değiliz. Ancak ülkede yapılan döner kebabı ile şiş kababları ben ve sayın eşim bayan Rahşat çok sevdik. Hele yanındaki doğal değil de yapaysal mantarlara bayıldık. Bir de, az yemekle birlikte zira biz şeker de sevmeyiz, fıstıklı ve cevizli baklavalara bayıldık. Yoğurtlarınız fena değil. Döner kebabı ile şiş kebaplarınız tadımsal yönden son derece başarılı yapımlardı bunu saptamak isterim. Bir de orkinostan yapılan kılıç şiş gerçekten unutulmaz bir yemek olarak benim ve sayın eşim bayan Rahşan'ın belleklerinde özel bir yer tutacaktır.

Son olarak şunu saptamak ve yaymak isterim. Türkiye öyle sanıldığı kadar yabanıl bir ülke değil, demokrasiden tutun, kokakrasiye kadar her türlü «sı» nin bulunduğu bir ülke. Ben ve sayın eşim Rahşan, ilk fırsatta Türkiye'yi yeniden gezmek, görmek isteyen duygularla kaplanmış olarak ayrılıyoruz. Bizi çağırıp Türkiye'yi görme olasılığı tanıyan ve halkını, kalkınma çabalarını yakından

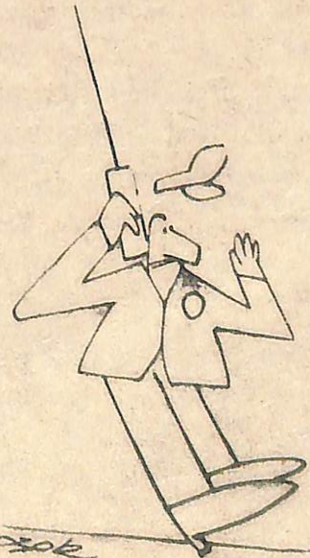

tanımak olanağını sağlayan Milli Selâmet Partisi Merkez Komitesi Sayın Başkan ve sayın üyeleri ile İmam Hatip ve Müezzinleri Konfederasyonu Merkez Komitesi Genel Sekreteri İmamettin El ayyip Bin slu Hüsamettin Saygınsal'a içten teşekkürlerimi ve en iyi duygularımı bildirmek isterim. Bana bu olanağı tanıdığınız için kişiliğimizde Akbaba'nın saygıdeğer okurlarına da sağlık ve esenlik diler saygılar sunarım. Hoşça kalınız.

AKBABA — Sayın Bülent Çağlayangil, biz de okurlarımız adına, sorularımızı yanıtladığınız için teşekkür eder, ilk fırsatta sizi ülkemiz Türkiye'de yeniden görmek isteriz, bizi kırmayacağınızı ve ülkemizi sık sık ziyaret edeceğinizi umar sağlıcaksal yolcular dileriz.

Öte yandan Pan — Muhalefetizm Genel Başkanı Sayın Bülent Çağlayangil, eşi Rahşan iç ve dış basın danışmanları ile emekli orgeneral ve büyük elçilerden oluşan teknik kurul dün özel bir uçakla ülkemizden ayrılmışlardır.

Fikret OTYAM

— Belediye zabıtası telsiz kullanacak —

Sıcaklar Bastırınca...

Evet sevgili okurlar, sıcaklar bastırınca insanın kanı fokurduyor sanki. Ben de aldım fırçayı elime aşklar, kavgalar, plajlar, salatalıklar üzerine lâflar serperek bir kaselik (PARDON) sahifelik çorba yaptım. Afiyet olsun..

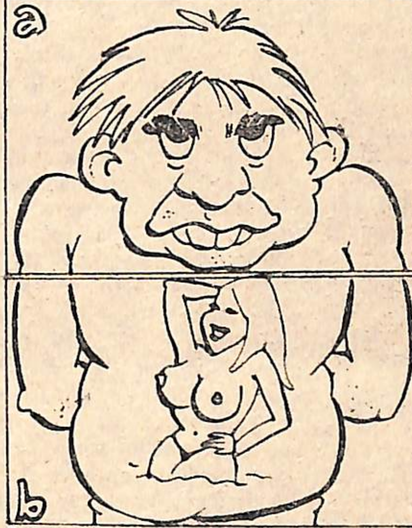
AŞK NEDİR ?...

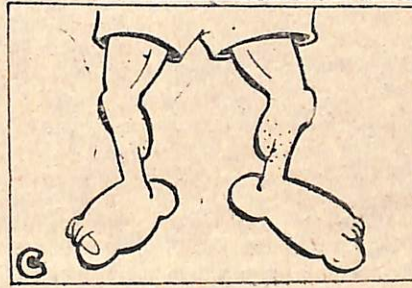

.. AŞK, HEM SEVGİLİNİN EĞRİ BACAKLARINI DÜZ GÖRME MİYOPLUĞUDUR, HEM DE AŞK BAŞA GELİNCE AKIL YILLIK İZİNE ÇIKAR..

TEST

BEĞENDİĞİNİZ KAREYE GÖRE ÖZELLİKLERİNİZ

(a) KARESİ İSE ROMANTİKSİNİZ

(b) KARESİ İSE MİDENİZE ÇOK DÜŞKÜNSÜNÜZ

(c) KARESİ İSE SPORA, BİLHASSA ATLETİZME ÇOK MERAKLISINIZ

AŞK ONSEKİZİNDE

MAÇ ... KARŞILAŞTILAR
AŞK ONSEKİZİNDE

GÖZ GÖZE GELDİ
- **OFSAYT** DEDİ YANINA SOKULDU
- **FAUL** DEDİ, GÖZ KIRPTI.
- **FRİKİK** DEDİ BELİNE SARILDI.
- **PENALTI** DEDİ ANSIZIN ÖPTÜ
- **KIRMIZI KART** GÖSTERDİ, SAHA DIŞINDA BULDU KENDİNİ..

ÇEVAT ÖZER

ÇARPICI BİR ŞİİR...

BİR GÖZ VAR MAVİ
BİR GÖZ VAR YEŞİL
BİR GÖZ VAR MOSMOR
YUMRUK YEMİŞ

ÜLKEDE dört adam iş başına geldiler. Şöyle ki:

BİRİNCİ ADAM: Arkadaşlar, ben baraj işini üzerime alıyorum, dedi. Daha doğrusu Barajlar İşini... Ondan sonra toplantıda sayı üzerinde duruldu. Yılda toplam elli baraj mı yapalım, haftada iki taneden, yüz dört baraj mı yapalım, yoksa bunu gündeliğe bindirip, hergün bir baraj mı yapalım? Sonunda karar altına alındı, hergün bir baraj yapılacak. İyi ama, hergün bir baraj yapılacak para nereden bulunacak? Ülke ekonomik yönden tümden iflas bayrağını çekmiş, dövizler tükenmiş, dış ticaret açığı kabarmış. Bunlar da önemli mi? Baraj dediğin nedir ki, iki torba çimentoyla, bir kürek, yarım teneke su? Önceden adamlarını salarsın, onlar iki torba çimentoyu suyla kararlar, sen de eline küreği alırsın, önce bir nutuk atar, ardından, millete ve memlekete uğurlu olması dileğiyle, barajın temelini atarsın. İki yüz sekiz torbayla, yılda yüz dört baraj açar, artan çimentoları da vergi iadesi almak için dış ülkelere yollarsın...

İyi mi, işte birinci adamın görevi bu. Ha unutmayalım, bu adamın başka bir görevi daha vardır, bu görev çok özel, olup, birader ve de yeğenleri ilgilendirdiğinden, bu işi devlet işiyle karıştırmayıp, adamın yurt için görevinin ne olduğunu belirledik.

İKİNCİ ADAM: Bu adam, badem bıyıklı olup, derin hocadır. Muska yazmaz ama, nefesi keskindir. Bu keskinlikle, üzerine fabrika işlerini almıştır. Öyle ufak tefek fabrikalar kurmaz bu adam, çok ağır sanayi kurar. Sanayi çok ağır olduğundan altından kalkmak kolay değildir, Allahın bi izni keremiynen, bu adam her işin altından kalkar. İşte bu adamın, öyle birinci adam gibi sayıyla falan ilgisi yoktur. Sayıya önem vermez, işin büyüklüğüne önem verir. Örneğin, kuracağımız sanayi kaç milyonluk olsun? Bazıları nafile oruç tuttuğu zamanlar bu sayıyı çok çok yükseklere çıkarır, örneğin milyarları da atlar, trilyonlardan dem vurur... Pekiyi, bu memleketin trilyon parası var mı? Şimdilik yok ama, bu adamın dualarının yüzü suyu hürmetine ilerde olacak. Çünkü ülke hızla enflasyona doğru gitmektedir. İşte o zaman, bir trilyonun değeri, şimdinin milyon değerinde olmayacak. Ve bizim badem bıyıklı derin hocamıza gün doğacak, beş yüz trilyonlardan, bin trilyonlardan bahsedecek...

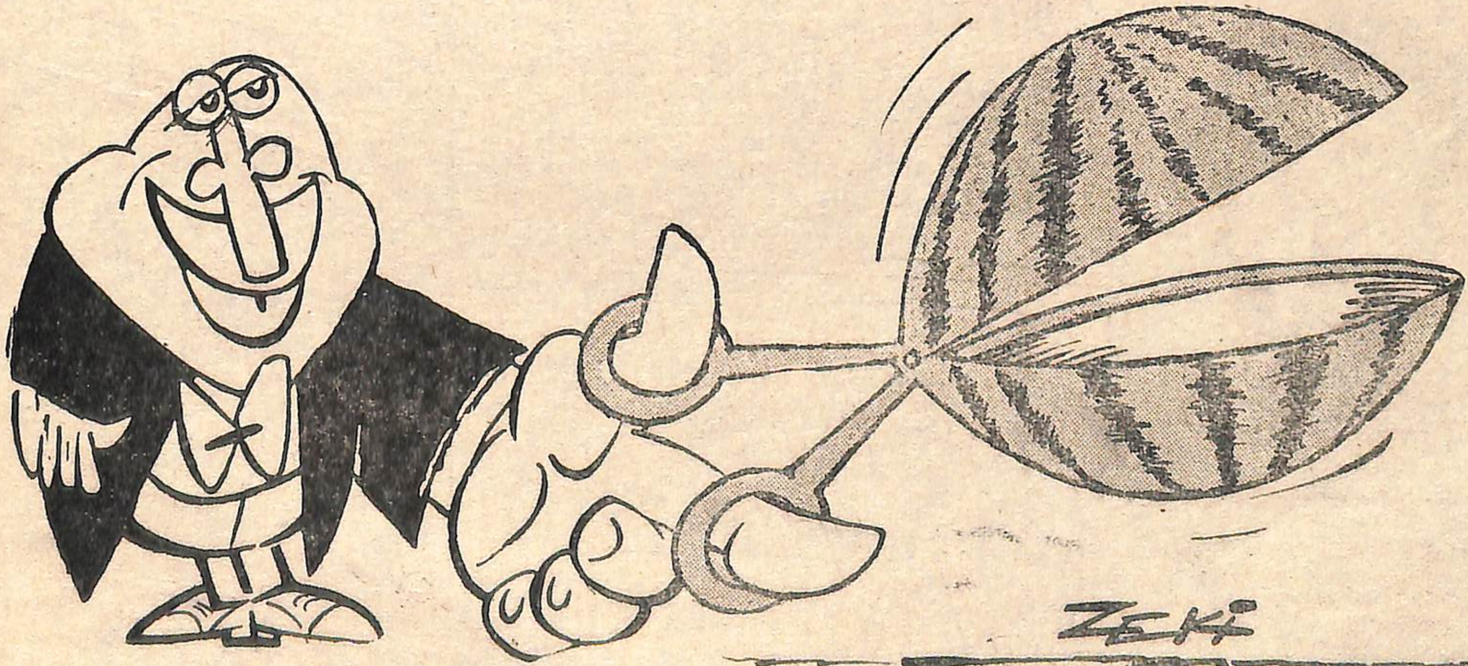
ÜÇÜNCÜ ADAM: Hernekadar burada üçüncü adam olmuşsa da, bazıları kendisi birinci adamlık rütbelerine ermiştir. Ara dönemlerin adamı olduğundan, ara dönemleri çok sever. İşte bu ara dönemlerden kalan alışkanlığıyla, herzaman için pompalama görevi üstlenmiştir. Pompalamayı çok sever. Bu pompanın ucundan hep sol sol çıkar. Herşeyin arasında kızılları arar. Ülkeyi batırıyorlar, ha battı, ha batacak der, kendi görevli olduğu halde, kimlerin batırıldığını bulup ortaya çıkarmaz. Yasaları uygulamak elinde olduğu halde, bu kişileri yasalar önüne yollamaz. Yalnız pompalamasını çok iyi bilir. Bu konuda her akşam radyo ve televizyonda konuşur. Günlük görevlerinden olduğundan, işi gücü akşama dek, radyo verilecek, televizyona verilecek olan yazıyı hazırlamaktadır. Yazısını hazırladıktan sonra, çok ciddi ve seviyeli olan partisinin işleriyle uğraşır. Partisi tükenince arada ödünç alır. Komşu komşunun külüne muhtaçtır, zamanı gelince kendi verir, belki kendisi de ödün olarak gidebilir. Umacı yaratmakta üzerine yoktur. Nabza göre şerbet verme devri çoktan aşıldığından, şimdi kendisi şerbete göre nabızlar hazırlamaktadır. Ağlarsa anam ağlar, gerisi yalan ağlar sözü, Kaysericeye çevrildiğinde, ağlarsa koltuk ağlar, gerisi yalan ağlar, olup, işte bu üçüncü adam da Kayserili olduğundan... Dan dan dan...

DÖRDÜNCÜ ADAM: Bu adamın tipi çok uygundur, tastamam dörtlü yönetime yaraşan bir tiptir. İşte bu tip, vurucu güç görevini üstüne almıştır. Birtakım kişileri başına toplamıştır. Bunlara yarbay albay rütbelerini bol keseden dağıtmıştır. Nerede, bu dörtlüden birine tu kaka denilecekse, dördüncü adam bu kişileri oraya toplatır, bu kişiler de (önüne gelene değil) önceden ayarladıkları kişilere muşta, zincir ve demir çubuklarla girişirler. Bazan da silâh kullanarak (Yerli değil) vuracakları kişinin alnının çatından vururlar. Bu konuda çok iyi yetiştirilmişlerdir... Ayrıca bu dördüncü adam, tok karnına çok düş gördüğünden, ta Ortaasyalardaki Türkleri kurtarma peşine düşmüş, bu işle görevlendirmiştir kendi kendini. Adı bunun düş olduktan sonra, kurabildiğinden denli. Bir ordu hazırla, çık yola, ülkeleri fethede ede, var Ortaasyaya ve oradaki Türkleri kurtar. (Ben tam burayı yazarken penceremin önündeki kargalar gülüyorlar, ne yazdığımın farkına mı vardı keratalar dersiniz) Neyse, ha çok tutarsız sloganları da vardır bunların, örneğin (defol pis sermaye) derler, sermayenin uşaklığını yaparlar, bunun gibi ipe sapa gelmez yanılgıları çoktur. Ama bu dördüncü adam, kendini hiç yanılmaz sanmaktadır. İşte bu bakımdan aldanmaktadır...

İşte bu dört adamın yönetimine karşı, bir beşinci adam, geçenlerde bunların hatalı yolda olduğunu belirttiğinde, bilhassa bu hükümete yüzüyle çok uygun tipli olan adam, aldı verdi, aldı verdi. Ötekilerin de tısı çıkmadı. Üçüncü adamın bile tısı çıkmadı.

Şimdi soracaksınız sevgili okuyucular, İzgü gülmece neresinde bu yazının diye? Ha işte şurada, ulus bu denli gözünü açmış bilinçlenir, uyanırken, bu adamlar kafalarını kuma gömmüş uyurlarken, tastamam zıtlık değil mi, gülmecenin tâ kendisi değil mi? Adamlar iki torba çimentoyla baraj yaparlarken adamlar tirilyonlarla ağır sanayiler kurarlarken, adamlar herşeyi kızıl görürlerken, adamlar üç geri zekâlıyla Ortaasyalara giderlerken, bunlara gülünmez de ne yapılır?...

Muzaffer İZGÜ

— Kesmece... Kesmece... Dışı hoş, içi boş karpuza geel!...

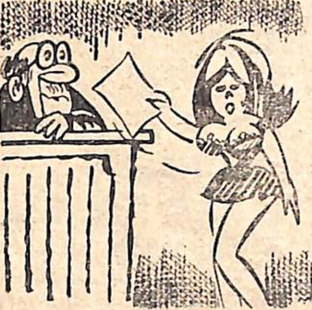

SAM AMCAM iki yüz yaşında

Sulhi Dölek

SAÇMALARDAN SEÇMELER

AMERİKA üstüne yazı yazmak, dibi olmayan bir kuyuya düşmeye benziyor. Tuttuğum notlara bakınca daha üçyüz hafta kadar yetecek malzeme olduğunu görüyorum. Ama canınız sıkılmasın hemen. Bu işi burada kesmeye kararlıyım artık. Dizinin son yazısını, son yıllarda Amerikan basınında

çıkmış olan bazı sıradan haberlere ayırdım.

* * *

California'da bir ırza geçme davasına bakılıyor. Soruyor yargıç, saldırıya uğramış olan genç kadına:

«Sanık sözkonusu saldırıdan önce size ne söyledi?»

Genç kadın sıkılıyor. «Bunu söyleyemem ama, isterseniz bir kâğıda yazıp verebilirim.»

Yargıç bu isteği uygun görüyor. Notu okuduktan sonra jüri başkanına uzatıyor ve tüm jüri üyelerinin notu elden geçirerek okumalarını istiyor.

Duruşmanın başından beri uyuklayan bir jüri üyesi, yanındaki kadın üyenin dürtmesiyle uyanıyor ve kendisine uzatılan notu alıyor. Okuyor:

«Seninle öyle bir sevişeceğiz ki, böylesini hiç görmemişsindir.»

Gülümseyerek kadın jüri üyesine bakıyor adam. Başını eğiyor ve kâğıdı gömleğinin cebine sokuyor. Yargıç tarafından notu kendisinden sonraki üyeye geçirmesi istendiğinde ise itiraz ediyor:

«Veremem sayın yargıç. Kişisel bir not bu.»

* * *

İllinois'de yeni evli bir çift, ikinci bir kez evlenmeye karar veriyorlar. Nedeni mi? İlk evlenme törenlerinde başlarına gelenler...

Damadı tanığı ile yüzüğü takacak olan kişi, çiftle kavga edip nikâhı orta yerinde terkediyorlar.

Nikâhtan önce bir araba kazası geçirmiş olan rahip ayakta zor duruyor.

Tatile gitmiş olan orgçunun yerine ancak son anda bir başkası bulunuyor.

Çiçekçi çiçekleri yanlış kiliseye götürüyor.

Gelinin nedimelerinden biri, yakasındaki çiçeğe alerjik olduğu için tören boyunca makineli tüfek gibi hapşırıyor.

Nikâh fotoğrafçısı, çektiği bütün resimleri kazayla yakıyor.

Ve son olarak da düğünde, pasta ortadan ikiye bölünüp yere düşüyor.

Siz olsaydınız yeniden mi evlenirdiniz, yoksa temelli mi vazgeçerdiniz, bilmiyorum.

* * *

Rhode İsland'da bir lokantayı soymaya kalkışan adam, aldığı paraları tabancayı tuttuğu eliyle koynuna tıkıştırmaya çalışınca tabanca ateş alıyor ve soyguncu boynundan vurulup ölüyor.

* * *

Güney Carolina Üniversitesi, «Aşk Sanatı» adlı dersi programından çıkartıyor. Gerekçe mi? Konunun ilgi görmeyişi.

* * *

Kuzey Carolina Üniversitesinin helâlarından birinde üç ördek var. Birinci ördeğin iki yanındaki ayırıcı panolar tamam. İkincisinin bir yanı açık. Üçüncüsününse iki yanı birden açık.

Birinci ördeğin üzerine gelen yerde duvara «Muhafazakâr» yazmış biri.

İkincisinin üstünde «ılımlı» yazılı. Üçüncüsünün üstündeyse «aşırı».

Washington eyaleti senatosunda görüşülen bir yasa tasarısı: Fahişelerin ve genelev patronlarının iyi ahlâklı olduklarını kanıtlayabildikleri durumlarda fuhuş izni verilmelidir.

* * *

California'nın Eureka kentinde polis, gecenin geç satinde telefonla bir ihbar alıyor: 1.80 m boyunda, yaklaşık 90 kilo ağırlıkta, mavi gözlü ve durmadan çevresine sataşan bir sarhoş hakkında.

Bir memur, verilen adrese gittiğinde sarhoşu, telefon kulübesinde oturup polisin gelmesini beklerken görüyor. Polis memurunun gördüğü bir başka gerçek de, adamın kendisini telefonda oldukça iyi tanımlamış oluşu.

* * *

Michigan'da bir lokanta kendi gözlerimle gördüğüm bir yazı:

«Kısa şortlar ve mayolarla salona girmek yasaktır. Lütfen salona girmeden önce bunları çıkartınız.»

* * *

Aşağıdaki olay Amerikan basınından ama, Almanya'da geçmiş. Güzelliği yüzünden buraya aktarmaktan alakoyamıyorum kendimi.

Hamburg'lu bir kadın, erkekleri şehvet düşkünü yapmanın bir yolunu onları korkutmak olduğunu okuyor bir dergide. Sonra da tutup uygulamaya geçiyor. Bir akşam kocası eve girerken, yatak odasına kapanıp çığlığı basıyor. Sonrasını hatunun kendi ağzından vereyim:

«Ludwig kilitli kapıyı kırarak odaya girdi. Hızını alamayıp bir iskemleye takıldı ve pencereden bahçeye düştü.»

Adam bir sonraki haftayı yatakta geçiriyor gerçekten. Ama karısıyla sevişerek değil, tek başına. Yara — berelerini iyi etmek için.

* * *

İki tanınmamış daha 1976 Başkanlık seçimleri için adaylıklarını koyuyor. Başkan adayı U. Utah Phillips.. Sarhoş bir folk şarkıcısı. Sokakta yatıyor. Seçimdeki ortağı, Başkan yardımcısı adayı Ise, Mallard Fillmore. Mallard bir ördek ama, Philips onun üniversite mezunu olduğunu savunuyor.

Philips'in kampanya sloganı şu: «Mallard ve ben seçilirsek hiçbir şey yapmayacağız. Tıpkı bizden önceki Başkanlar gibi.»

* * *

Delaware'de devam eden uyuşturucularla savaş programının bir parçası olarak, bir polis memuru ortaokul öğrencilerinden bir gruba uyuşturucu maddeler hakkında bilgi veriyor. Öğrenciler marihuananın nasıl bir şey olduğunu görsünler diye de, cebinden çıkardığı marihuana sigaralarını öğrencilere dağıtıyor.

Dersin sonunda sigaralar toplandığında üç tanesi eksik.

«Herkesi arayacağım,» diyor polis. «Sigaralar kimin üstünde çıkarsa elimden çekeceği var. Son bir şans olarak size şapkamı veriyorum. Sigaraları kim aldıysa içine koysun. Bakın, gözlerimi de kapatıyorum.»

Şapka geri geldiğinde, içinde yedi marihuana sigarası çıkıyor.

* * *

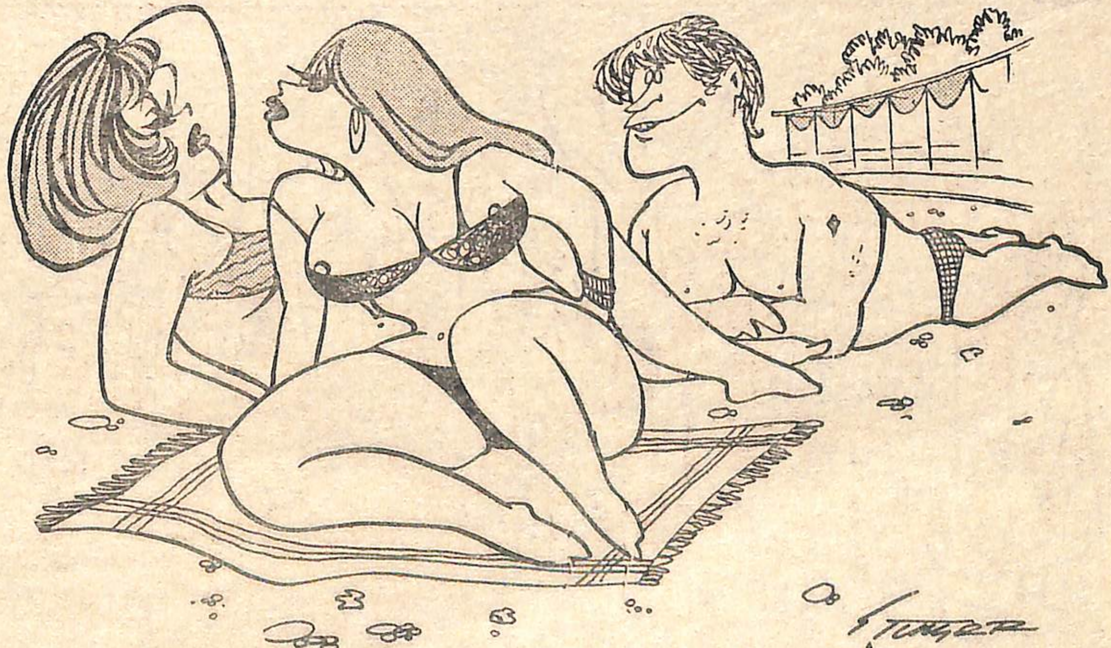
Ömaha'da bir kapalı spor salonunun büfesi silâhlı bir adam tarafından soyuluyor. Kalabalık toplanıp olayı seyrediyor. Yetmezmiş gibi amigolar çıkıp soyguncuya tezahürat yapıyorlar.

* * *

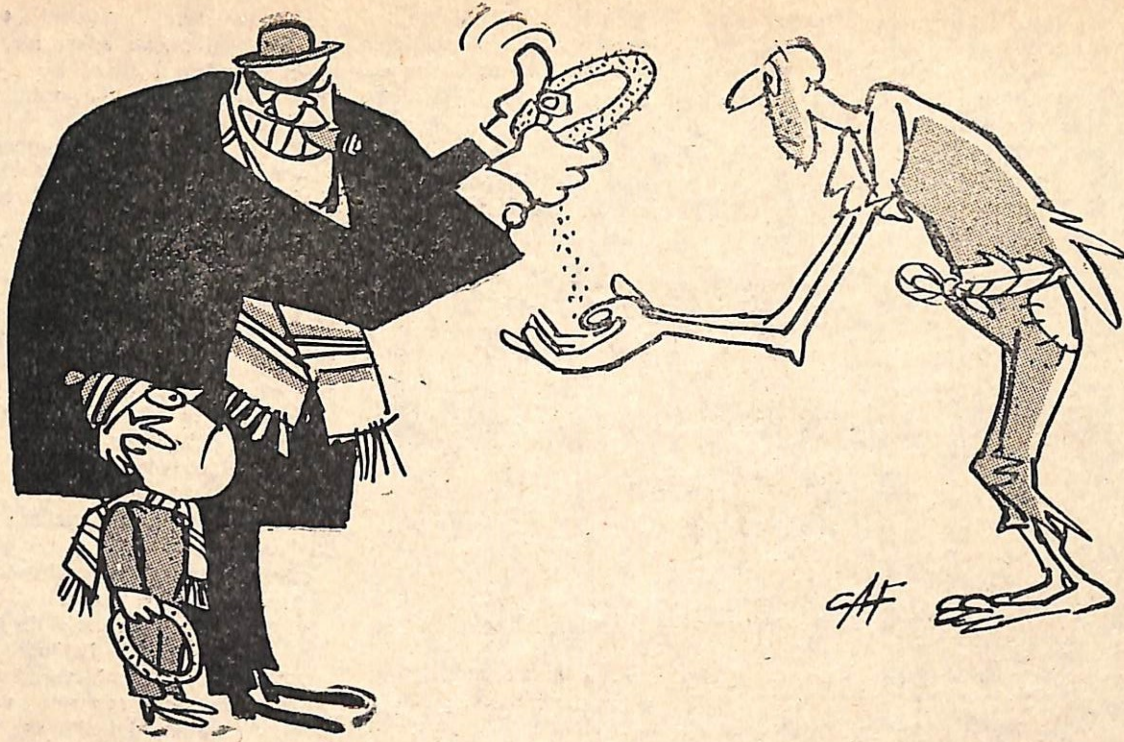
Son olarak gazetenin birinden bir duyuru:

«Kör bir heykeltraş için çıplak model aranıyor.»

Sulhi DÖLEK

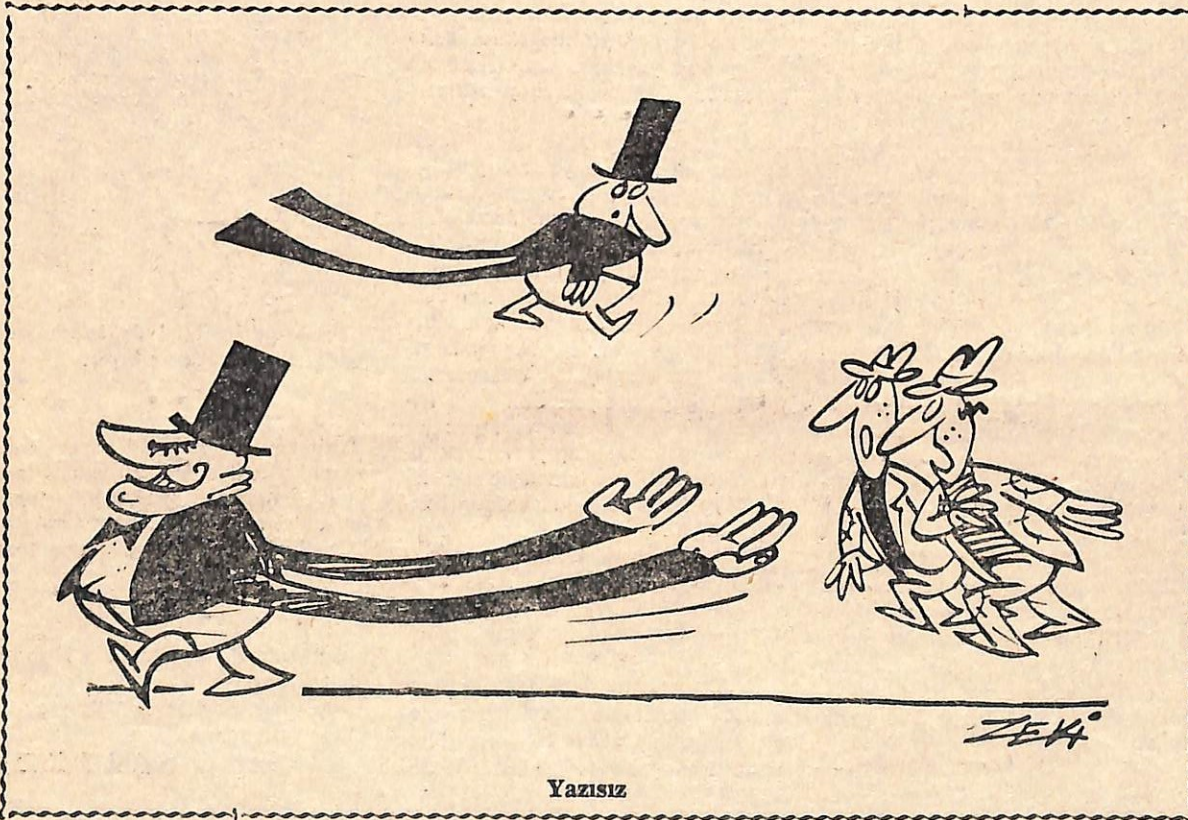
— Sezon bitmeden gel biz de bunu transfer edelim!...

Yazısız

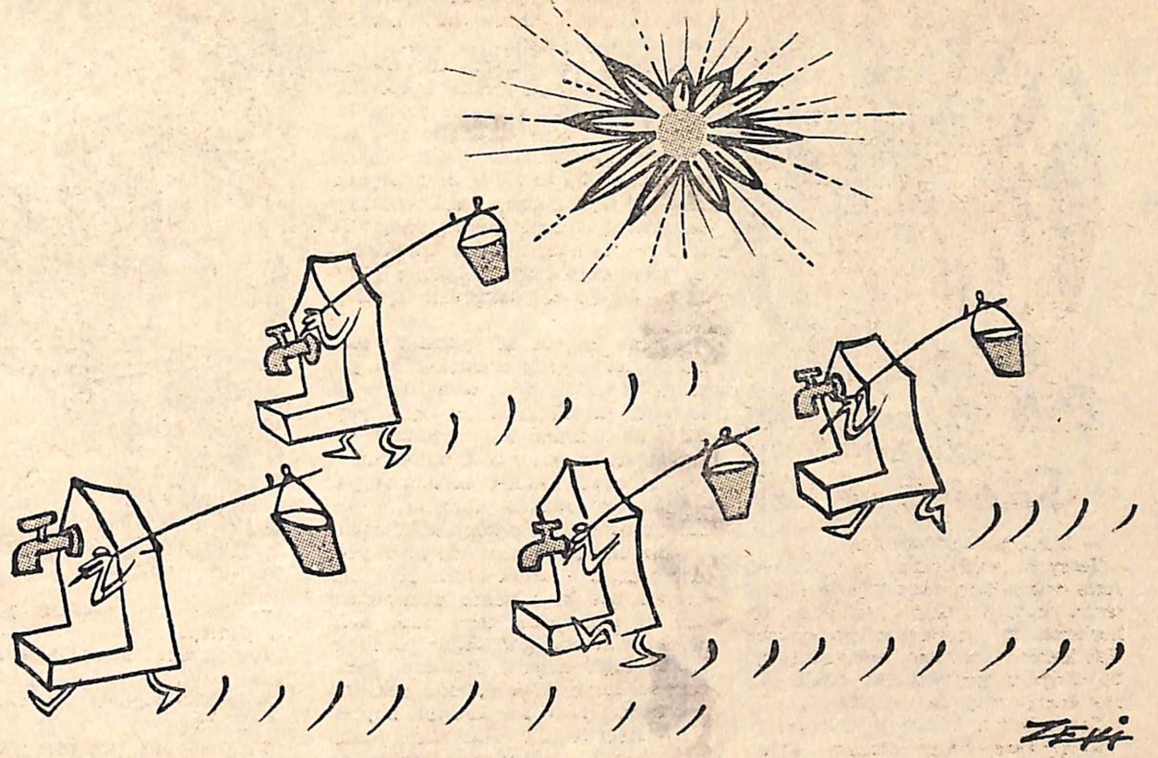
Yazısız

PLAJDA BİR TEK ERKEK VAR
O DA BİZE SÜRPRİZ YAPACAĞ
SÖYLEYİP ORTADAN YOK OL

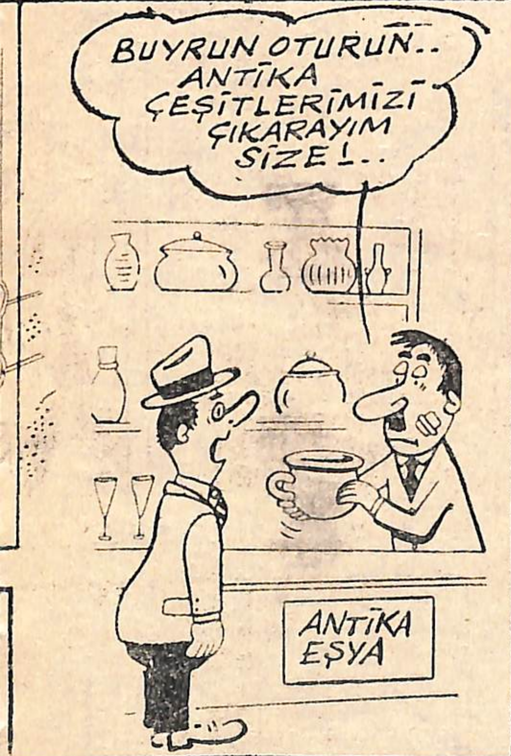

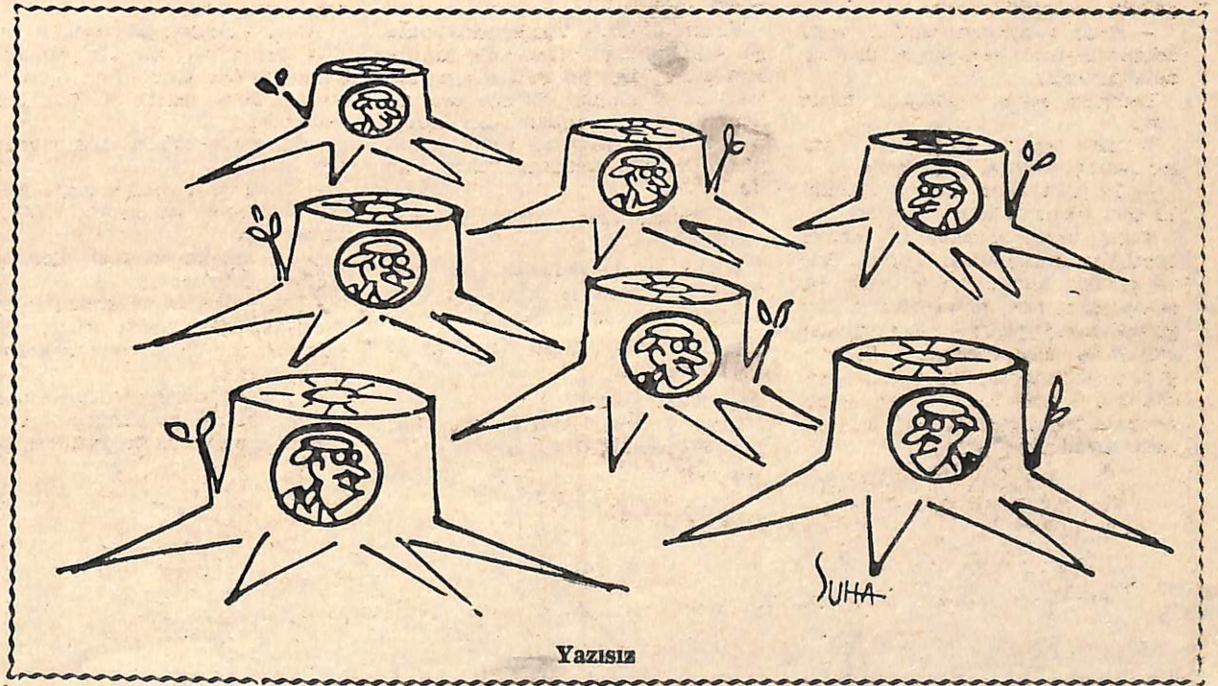
Yazısız

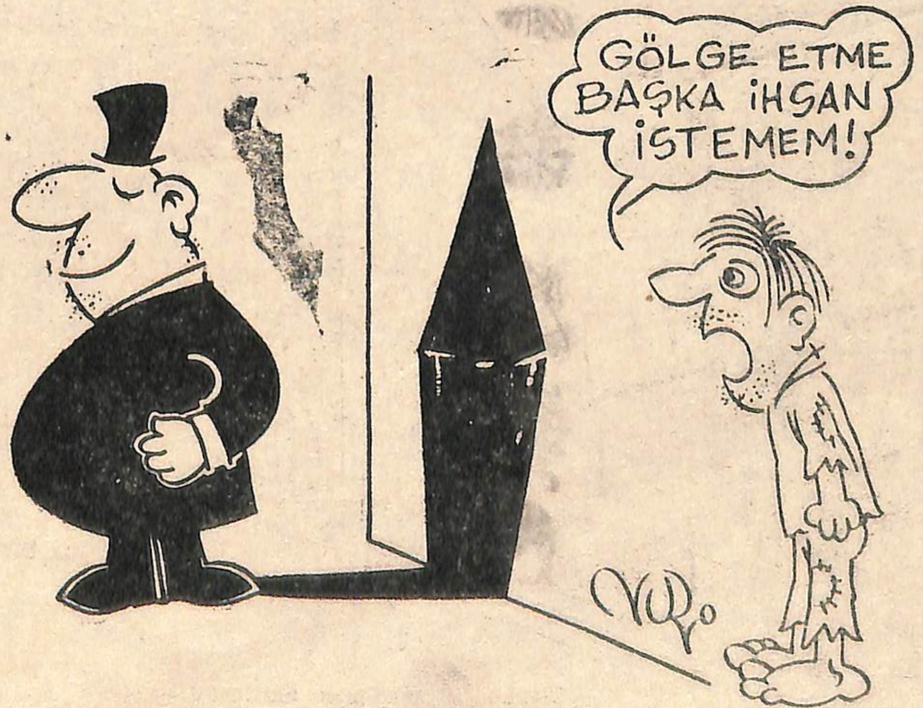
— Anadolu'da susuzluktan göç başladı —

Yazısız

Yazısız

TURİST KADIN

Bill Blondy'den çeviren Süheylâ Aykut

— Çırılçıplak soyununuz.

Terry bu emri veren subaya nefretle baktı. Sert hareketlerle elbiselerini araştıran asık yüzlü kadın da herhangi bir insancıl anlam yoktu. Tek kelime fransızca anlamadığı gibi, disiplini yaşamın tek kuralı olarak kabul ettiği de belliydi.

Terry boğuk bir sesle, subaya:

— Öyleyse, lütfen odadan dışarı çıkarmısınız, dedi.

Yüzbaşı Fochate, elinde tutmakta olduğu küçük beyaz kâğıda sarılı paketi alayla sallıyarak:

— Bizde, uyuşturucu madde, beyaz zehir tüccarları sert bir şekilde cezalandırılırlar.

Dedikten sonra odadan dışarı çıktı.

Dehşete kapılan Terry, odada yalnız kaldığı kadına bağırdı:

— Bu paket bana ait değil! Kimbilir onu arabama kim koymuş...

Kadın cevap vermedi. Ne demek istediğini anlamamıştı belkide. Her ne şekilde olursa olsun ondan bir cevap alamıyacağını, ve de onu duygulandıramıyacağını anladığından büyük bir öfkeye kapıldı. Kadının görevi, sınırda şüpheli bulduğu kadınların üstünü başını araştırmaktı. Bununla beraber Terry ağır hareketlerle soyunmağa başladı.

Kadın, çıkardığı her şeyi, buluz veya eteğini dikkatle, iç dikişlerine kadar gözden geçirdikten sonra büronun yanında duran bir iskemle üzerine koyuyordu.

Kaderin bu oyununa hiç bir anlam veremeyen Yerr'nin öfkesi her geçen saniyeyle azalarak yerini derin bir üzüntüye bırakıyordu. Tek başına arabasına atlıyarak tehlikelerle dolu bu Orta — Şark seyahatine ne diye çıkmıştı sanki?... Yapmaması gerekirdi bu hareketi. Çeşitli problemleri olan bu ülkeler her an patlamağa hazır volkanlar gibiydiler. Büyük bir karışıklık içindeydiler.

Başına buyruk bir yaratık olan Terry, ise değişik memleketlere gitmeğe bayılırdı. Her sene tatile çıkarken, başkalarının yaptığını yapmaz, maceralara doğru, aklının estiği diyarlara sürerdi otomobilini.

Uzun boylu, natürel sarışın ve çok güzeldi. Erkeklerin bakışlarını her zaman üzerlerine çeken kadınlardandı. Bu bakışlarada aldırmazdı pek. Hür yaşardı. Pariste bütün sene, bir arı gibi özel bir firmada çalışıyordu. Çok ta çalışkandı. Sene sonu tatilindeyse, kuşlar gibi özgür yaşamak hakkı değil miydi? Bununla beraber, bu hürriyet ve macera aşkı hiç bir zaman hafif bir kadının kaprislerile dolu değildi. Hafif bir kadın denilemezdi. Aşk meselelerinde de sıkılgandı.

— Sütyenimide çıkarayımmı? diye alçak sesle sordu.

Kadın dikkatle incelemekte olduğu kombinezonunu iskemle üzerine bırakarak Terry'ye baktı. Onun sütyeni işaret ettiğini görünce evet anlamında başını salladı. Bir saniye sonra, dantel sütyenin yanını küçük bikini kilotta konunca Terry acı bir sesle:

— Tamam, hepsi bitti, diye söylendi.

Kadın ses çıkarmadan ona yaklaştı. Sırtında herhangi bir şey varmış gibi gözden geçirdi.

— Hey, uzağa gidin... beni ne sanıyorsunuz siz...

— Kural budur.

Terry korkuyla geri döndü. Yüzbaşı Fochate içeri girmişti.

— Defolun!... Hakkınız yok buraya girmeye!

Arkasından kapıyı kapatan Fochate:

— Bütün hakları sahibim, diye cevap verdi.

Ve Terry'nin çıkarmış olduğu elbise ve çamaşırları alarak dışarı çıkan kadının arkasından ekledi:

— Onları bitişik odada bir kez daha inceleyiniz!...

Yalnız kalmışlardı odada.

— Ben böyle sıkı bir şekilde çalışmayı tercih ederim. Ama güzel kadınlara karşı başka türlüde davranabilirim...

— Konsolosluğa şikâyet edeceğim sizi...

— O başka iş. Henüz oraya gelmedik, bir esrar satıcısı olmakla tutuklusunuz.

— Bu paketin bana ait olmadığını çok iyi biliyorsunuz.

— Bunu siz söylüyorsunuz. Memleketimizi terketmeğe hazırlanırken gümrük memurları onu arabanızda bulmuşlar.

— Bir başkası koymuştur onu arabama. Sınırı geçtikten sonra da şüphesiz onu arabamı durdurup aldı.. Ne zaman, nasıl koydu bilmiyorum ama, bu böyle...

— Ne kadarda geniş muhayyileniz var! Böyle bir şebeke mi var? Hem sizin ne tarafa gideceğinizi nereden bilecekler? Böyle bir şey olması için, onlarla suç ortaklığı yapmış olmanız gerekmez mi?

Terry tarif edilemiyecek kadar büyük bir sıkıntı içindeydi. Kendisine yiyecek gibi bakan bu adamın karşısında ama. Üstelik, bir eli göğüslerinin üzerinde, diğer elide karnının üzerinde örtünmeğe çalışırken gülünç durumdaydı doğrusu!...

Yüzbaşı Fochate büronun arkasındaki koltuğa oturdu. Terry bir iskemleyi siper etmeğe çalıştı. Adam onunla adeta kedinin fareyle oynayışı gibi oynuyordu. Çapkın bir gülümseme ile.

— Şahane! Nefis bir vücuda sahipsiniz... dedi.

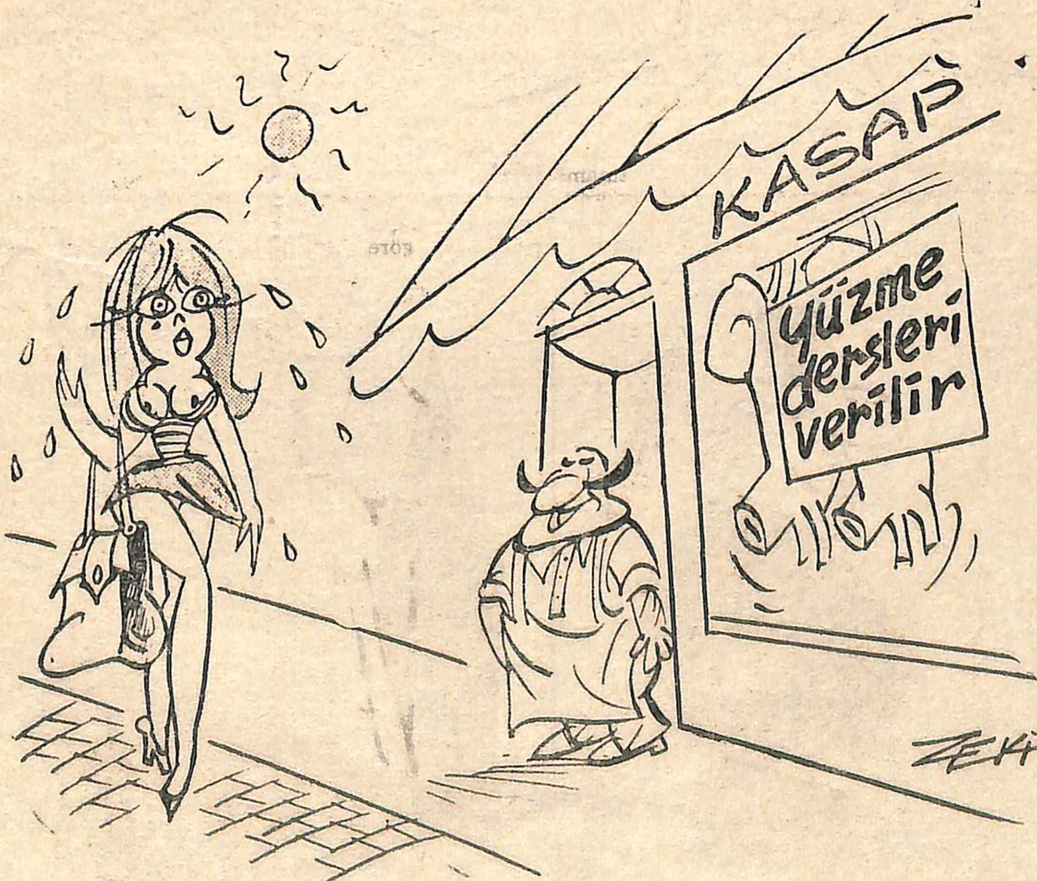
Terry ürperdi. Arabasında esrar paketi bulduğunu iddia eden bu adam kendisinden yararlanmak istiyordu. Açık bir şekilde görünüyordu bu.

Fochate gevşek bir tavırla bir kâğıt kalem alarak genç kadını sorguya başladı.

Genç kadın daha fazla sinirlenmişti:

— Bunları ödeteceğim size!

O, bir tuzağa düşmüştü. Hem de

— Sıcaklar et satışlarını durdurdu —

Haftalık Siyasî Mizah Mecmuası

SAHİBİ : Ergin Ortaç

Yazı işlerini fiilen idare eden : Kadri Yurdatap

Sekreter : Selâmi M. Yurdatap

Dizildiği ve basıldığı yer : Akbaba Matbaası

İDARE YERİ : Divanyolu Klodfarer Caddesi No: 8 - 10, Daire: 3, İstanbul Telefon : 22 18 11

İLAN FİYATI : Kapak içi santimi 60 lira, iç sayfalar 65 lira. Fiyatı : 250 kuruş.

ABONE FİYATLARI : Yurt içi yıllığı 125.— TL. Altı aylığı 62.50 TL. Yurt dışı yıllığı 250.— TL. Altı aylığı 125.— TL.

bu adam tarafından düşürülmüştü tuzağa. Onu ilkin tanıyamamıştı ama şimdi gayet iyi hatırlıyordu. Bir gece evvel, sınırdaki otelin barında karşılıklı masalarda yemeklerini yemişlerdi. Yüzbaşı Fochate ona yaklaşmış ve kur yapmak istemişti. Terry sert bir bakışla geri çevirmişti onu Israr etmeden uzaklaşan Fochate resepsiyondan onun ertesi gün gideceğini öğrenerek bu tuzağı hazırlamıştı. Esrar paketini arabasına saklamak, sonrada gümrük memurlarına ihbarda bulunmak onun için bir çocuk oyuncağı kadar kolay bir işti. Şimdide tutuğuydu işte.

Yüzbaşı Fochate ayağa kalkarak güzel tutuğunun önünde durdu. Utanmaz bir tavıra:

— Açık bir pazarlık yapalım dedi. Bana karşı iyi davranırsanız, bu kâğıdı yırtar, ve esrar paketini yok ederim!...

Terry sordu:

— Aksi halde?

— Aksi halde, sizden yine yararlanırım, sonrada polise teslim ederim. Paçanızı kurtaramazsınız bir daha. Hem şunu önceden bildireyimki, meslektaşlarım birer rahip değillerdir. Onlar da sarışın güzel kadınlardan hoşlanırlar. Sizinle ziyafet çekeceklerdir. Mahkeme edilmeden önce bir ziyafete yemek olduktan başka, bir süre de hapisanede kalacaksınız. Sınır ceza evleri hiç hoş yerler değiller dolu olan Terry: kadınlar için...

Gözleri yaşlarla dolu olan Terry:

— Benden yararlandıktan sonra, beni yeniden hapse attıramayacağınıza nasıl emin olabilirim? diye sordu.

Yüzbaşı Fochate'in gözleri sevinçle parladı:

— Size şerefli sözü veririm, dedi.

Kısa bir duraklamadan sonra zavallı Terry bitkin bir sesle:

— Kabul, diye cevap verdi. Yalnız, burada istemiyorum. Sadist bir cellada boyun eğen zavallı bir kız gibi yapmak istemiyorum bunu.

Yüzbaşı Fochate sarardı. Sonra kendini toplıyarak kızın ima etmek istediği şeyi anladı. Öyle ya, belki oda hoşça bir vakit geçirmek istiyordu güzel bir adada! Neden olmasındı?

— Günü ve geceyi çevredeki güzel otellerden birinde geçiririz. Ertesi sabahta sizi buraya getiririm arabanızı alır ve memleketimizi terkedersiniz.

— Elbiselerimi getirtiniz. Bu halimle dışarı çıkamam.

Fochate oda kapısını açarak dışarı seslendi. Bir dakika sonra Terry elbiselerini yeniden giymiş olmanın rahatlığı içindeydi.

— Bitişik odaya geçelim, dedi Fochate. Gitmeden bazı emirler vermem gerekiyor.

Güzel sarışın uslu uslu Fochate'ı izledi. Girdikleri odada yaşlıca ve göğsündeki şeritler Fochate'dan daha faza olan bir subay vardı. Onu gören Fochate bembeyaz oldu.

Şaşkınlığını ve sıkıntısını saklamağa çalışarak, bir dostuymuş gibi Terr'yi onunla tanıştırdı:

— Binbaşı Pardiche.

— Rastlantılar iyi sonuçlar doğurur dedi binbaşı. Her şeyin düzene girdiğini görüyorum. İki iyi arkadaş olduğunuz görülüyor.

Dahada sıkıntılı duruma giren Fochate:

— Ufak bir yanlışlık oldu binbaşım, diye mırıldandı.

Terry masa üzerinde açık duran, kendi arabasında bulunduğu iddia edilen küçük pakete baktı.

— Adamlarınız bana bir beyaz zehir satıcısı yakaladıklarını bildirdiler, diye devam etti Pardiche. Bu güzel kadın bir roman kahramanı olmağa lâyık biri değilmi yüzbaşı? Tehlike, aşk, hareket dolu bir roman kahramanı...

— Öhö... evet binbaşım.

— Yalnız , sizin gibi tecrübeli bir adamın iki tozu birbirinden ayırd edememesini bir türlü anlıyamıyorum!..

— Ne gibi... yani...

— Canım, şu paketi adamlarınız bu güzel kadının arabasında bulmadılar mı?

Fochate güçlükle başını salladı:

— İşte o mahut paketin içindeki beyaz toz, sadece talk pudrası!

Rahat bir nefes alarak ferahlıyan Terr minnetle baktı binbaşıya. Binbaşı babacan bir tavırla, yeniden Fochate'a:

— Şaşkınlığınızı anlıyorum, dedi, bu güzel turistin etkisile şaşırdınız...

— Çok doğru, diye kekeledi Fochate.

— Öyleyse, ilkin ondan özür dileyiniz, sonra da kâğıt kalemi alarak mektubunuzu yazınız.

— Ne mektubu?

— Tabiiki istifa mektubunuzu. Sizi burada tutamam artık yüzbaşı. Bir talk pudrası ile esrarı ayırd edemeyen insanı nasıl görev başında tutabilirim? Oysaki sizin göreviniz bu. Sizi görev başında bırakacak olursam, bir başka sefer mide ağrıları olan bir ecnebi diplomatın karbonatını esrar sanarak onu hapse attırmağa kalkar ve devletimizi rezil eder müşkül bir duruma sokarsınız.

Fochate topuklarını birbirine vurarak askerce selâm verdi, odadan çıktı.

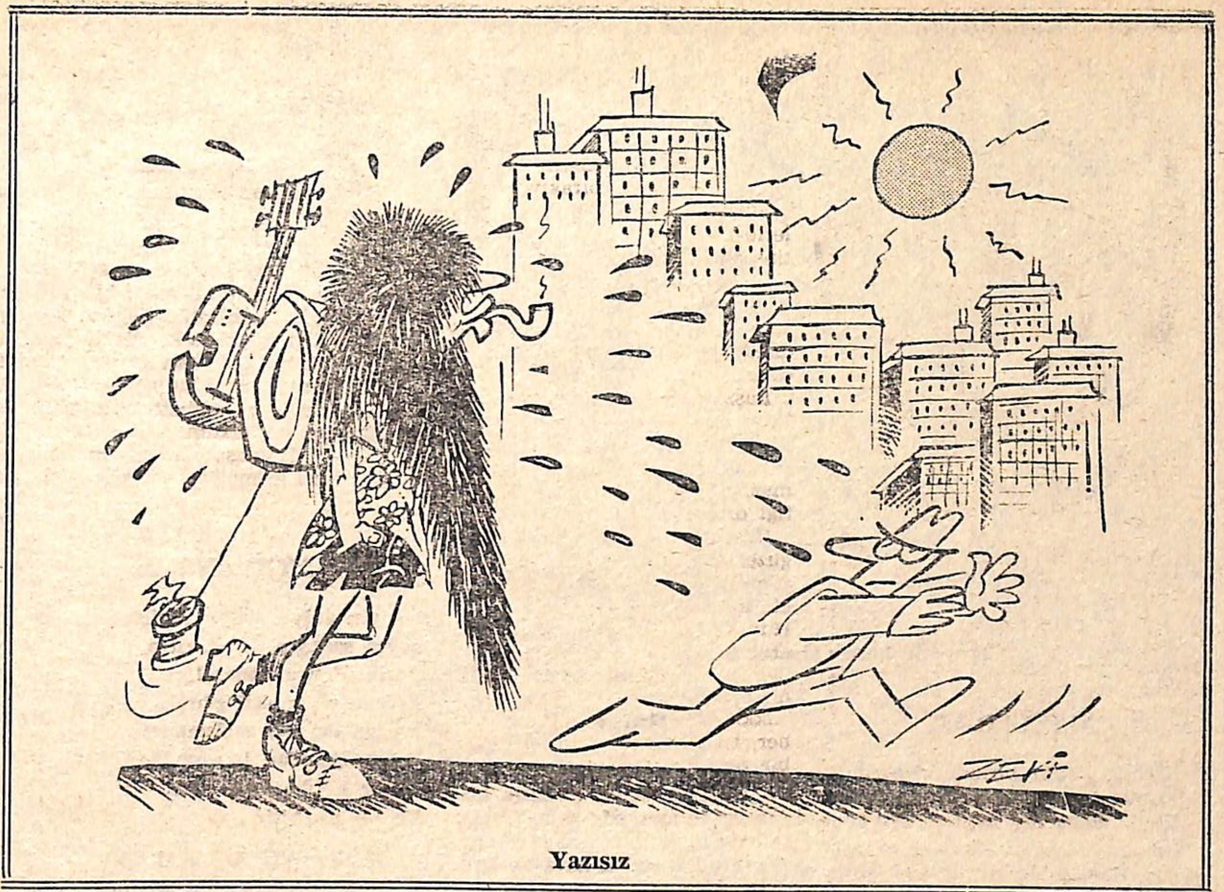
— Memleketimizden kötü bir anıyla ayrılmanızı istemiyorum, diye döndü general Terry'ye Sizi evimde çay içmeğe davet edebilirmiyim?

Terry endişeliydi. Son derece nazik görünen bu adamın davetini kabul ederse yeni bir tuzağa düşmeyeceğini nereden bilebilirdi? Ama, kabu etmezse onu kızdırabilirdi de...

— Teşekkür ederim efendim, diye mırıldandı.

Bu kez endişeleri boşunaydı. Yarım sat sonra binbaşının sevimli karisile çaylarını içerlerken, böyle uzak gezilere yalnız başına çıkmayacağına kendi kendine and içiyordu.

Çeviren: Süheylâ AYKUT

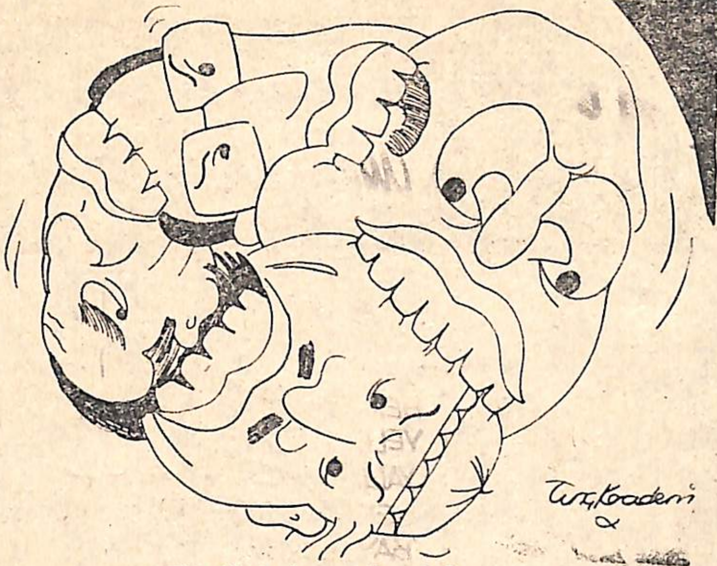

Yazısız

KURTULUŞA KADAR SAVAŞ

MUSLUĞA KADAR SAVAŞ

— Susuzluk başladı —

Kim kimin başını yiyecek ?...

Tunç KARADENİZ)

HERDEM TAZE ZÜHTÜ BEY!.

Zühtü bey isminde hoşsohbet ve oldukça da yaşlı bir komşumuz vardı. Karısı ise aksi bir kadındı. Seneler sonra bir gün çiçek pazarında karşılaştık. Sağdan soldan epeyi sohbet ettik. Alkolün de verdiği cesaretle kendisine şöyle bir soru ve iltifatta bulundum.

— Zühtü bey, ben sizi tanıdığımda kısa pantolonlu bir çocuktum. O zamandan bu yana çok şey değişti, maşallah siz halâ genç, dinç, neşeli ve sıhhattesiniz. Elem, gam, keder sizin haneye hiç uğramaz mı, dedim.

— Uğramasına uğrar ama bizim evde kapıyı hanım açtığından içeri girmekten vazgeçer onu görünce kaçar, gider, dedi!..

Yılmaz KOCABALI
Tariş İSTANBUL — ŞUBESİ

MASUMLAR

Kral, günün birinde cezaevini görmek ister. Hücreleri gezerken hükümlülere hep aynı soruyu sorar:

— Nasıl oldu da buraya düştünüz?

Hükümlüler ağız birliği etmişcesine aynı karşılığı verirler:

— Mâsumum ben... Buraya yanlışlıkla düştüm...

Nihayet bir hükümlü:

— Ben tam altı kişiyi öldürdüm!

Deyince, kral hemen müdüre dönerek:

— Aman, der... Bu adamı serbest bırakın. Yoksa buradakilerin ahlâkını bozacak!...

Mustafa ÖZYEMİŞEN
Devrim Ortaokulu 512 III. B.
GAZİANTEP

Bulut

İki bulut konuşuyorlar:

— Arkadaş, senin şu kara bulut sevgilin ammada sulu gözlü.

— Ya diyor öbürü; ne zaman eski sevgilisi soğuk hava ile karşılaşsa ağlamaya başlar.

Gündüz Kutlu
2. Okul Sokak No: 5/19

KAMÇILANMA

Kız sen doğru dürüst yürüsene..
Kalça sallayıp, bel kıvırıp,
Adamı deli etmesene!...
Hemen diyor deli gönül;
Yakala şu kızı saçlarından,
Başla ağzından burnundan,
Kütür kütür, kıtır kıtır,
Ye, ye, ye, bitir...

VEYSEL KARASOY
PTT Memuru
A. Bostanlısı/İZMİR

Yazısız
(Refik TİNİŞ — ANKARA)

KABİLİYET

Öğretmen sınıftan içeri girdi.

— Müziğe kabiliyetli olanlar kimlerdir.

Dört çocuk ayağa kalktı. Bunun üzerine öğretmen.

— Siz doğru aşağı inin, piyanonun taşınmasına yardım edeceksiniz.

Hüseyin KÜÇÜK
Manavgat — ANTALYA

İYİ ÖĞRENCİ

Okuldan dönen çocuk babasına «Bugün Ali öğretmenin iskemlesine raptiye koydu» dedi.

«Ama ben raptiyenin öğretmene batmasını önledim.»

»Aferin oğlum» dedi babası,» öğretmeni kurtarmakla övünülecek bir iş yapmışsın. Haber mi verdin?.

— Hayır tam oturacağı sırada iskemlesini çekiverdim.

Mehmet KARA/ANKARA

ERKEN KALKMANIN FAYDALARI

Öğretmen, sınıfta erken kalkmanın faydalarını anlatıyordu:

— Bakın çocuklar, dedi geçenlerde oğlum erkenden okula giderken yolda on lira buldu...

Ferit, parmak kaldırdı:

— Ama o on lirayı düşüren daha erken kalkmış olacak!...

M. YILDIRIM
Mecidiyeköy — İSTANBUL

SONRADAN GÜLEN ŞANS

Köyün hoşsohbet kişilerinden Yaşar Dayının oğlunun düğünü yapıyordu. Yenip içildikten sonra söz erken yaştakilerin evlenmelerine geldi. Görünürdeki sakıncaları, oturanlar tarafından sayıp döküldü. Yaşar Dayı'da söz alarak anlatmağa başladı:

— Zamanın birinde evlenmek isteyen fakat parasızlığı yüzünden evlenemeyen bir delikanlı varmış. Delikanlı aklına zengin olmayı koymuş, yıllarca milli piyango bileti ve spor toto oynamış sonunda talihi yüzüne gülmüş. Derhal şehre gidip önce bir arsa satınalmış, içine de çok güzel bir tuvalet yaptırmış. Kapısının üzerine de «Kırkından sonra gülen şansın üzerine etmeden geçmeyin» diye yazdırmış.

Mustafa ÇAKICI
Dalkır köyü İlkokulu Müdürü

BUNDAN NE OLMAZKİ

Şanver, uzun boylu yakışıklı, şık giyimli, temiz kalpli kasabada herkes tarafından sevilen bir adamdı. Tek kusuru ayık gezmez her gün kafayı çekerdi. Bir gün caddede dolaşırken, özel bir otomobille bir kamyonetin çarpıştığını görmüştü. Kaza yeri oldukça kalabalıktı, yapılan kazada hasar tesbiti için çeşitli şahısların fikirleri alınıyordu. Kamyonet sahibi tarafından verilen zayiat ücretine bir türlü razı olmayan otomobilci şöyle etrafına bakınarak zayiata de değer verecek birini aradı. Tam o sırada bizim Şanveri buldu: «Bey Allah için zayiat masrafı ne olur, söyleyin!»

Şanver arabaya iyice yaklaşarak:

«Bundan ne olmazki?» der ne olacağını merak eden otomobil ve kamyonet sahipleri ne dönerek; «Bundan soba olur, soba borusu olur! diye cevap verdi.

Emin ARAS
TRT Erzurum Radyosu

Yazısız
— Mehmet ALTUĞ (SAMSUN)

HALDEKİ SEBZE VE MEYVALARIN DİLİ

Yaz geldi sebze ve meyvaların yanına yaklaşamazsınız. Denemeye kalksanız boyunuzu aşarsınız. Sonuçta da sinirden coşup taşarsınız. İşte onların dili.

PATLICAN: Kazıkmıyım kazık halka oluyor yazık.

DOMATEZ: Kaya gibiyim kaya... geçiyorlar karşıma, bakıyorlar doya doya.

DOLMALIK BİBER: Sıralanıyorum gösterişli boy boy. Alıcı düşünüyor seni alsam bir de içine et koy.

KİRAZ: Dalları bastım alıcıya nedir kastım. İnmiyor fiatım ben de kendimi iyice kastım.

ÇİLEK: Kokuyorum ve mis gibi. Müşteri açıyor kesesini, bir de bakıyor ki, kalmış dibi.

Vural AHI
Bakırköy — İSTANBUL

TURiSTLER

Uyduran ve çizen
Aydın Aliustaoğlu

Yozyürek'in Yeni Serüvenleri

SULHİ DÖLEK

REZİSTÖR, TRANSİSTÖR, KAPASİTÖR

YOZYÜREK'in sonradan zenginleşen babasının yanına yerleştiğini, burada aşçı kadına tutulduğunu, karşılık görmeyen bu tutkunun en bellibaşlı sonucunun Yozyürek'in dağ gibi bir göbeğe kavuşması olduğunu geçen haftalardan hatırlayacaksınız. Eğer hatırlamıyorsanız ya hatırlamak istemiyorsunuz, ya da belleğiniz bozuk. Her iki durumda da bir anlayana görünmelisiniz. Yok eğer geçen haftalarda Yozyürek'i okumadığınız için hatırlamıyorsanız, ileriki haftalarda böyle bir yanılgı işlememeye çalışın. Sanırım burada boşuna soluk tüketmiyoruz.

Su aygırına dönen Yozyürek, hareket yeteneğini iyice yitirdi. Bir odadan öbürüne yürümek bile işkence oluyordu onun için. İyice soğuduğu aşçı kadının yüzünü bile görmek istemiyordu. Bunun yerine durmadan yiyordu. Yalnız aşçı kadından değil, tüm kadınlardan soğumuştu. Daha doğrusu, böyle bir gövdeyle kendisini yanına yaklaştıracak bir kadın bulunsa bile, becerebileceği şeylerin oldukça sınırlı olduğunu biliyordu. Gövdesinin bazı parçalarını aylardır görmemişti.

Yozyürek'in kekeme kardeşleri, kekeme olmayan kardeşleri ve babası; hiçbir işe yaramadan ortalıkta dolaşan, evden hiç çıkmayan bu ikiyüz kiloluk et yığınından iyice tedirgin olmaya başlamışlardı. Durmadan başının etini yiyorlardı adamımızın. Bir yandan bu, bir yandan can sıkıntısı, Yozyürek'i yeni bir meraka itti: Elektronik.

Çağ elektronik çağıydı. Efemli zeybekli radyolar, tam otomatik çamaşır makineleri, renkli televizyonlar, teypler ve pikaplar çağıydı çağ. Tüm bu yeniliklerin tadını alabildiğine çıkaran kişioğlu, bu meretlerin nasıl çalıştığını da azbuçuk bilmeliydi. Kasetli zırıltıyı sonuna değin açıp yolcularına müzik işkencesi yapan bir dolmuş şoförüne «Elektronik nedir?» diye sorsanız, «Fenerbahçe'nin yeni antrenörü mü ağabey?» karşılığını alırdınız. Utanç verici değil miydi bu? Yozyürek elektroniği önce kendisi öğrenecek, sonra da tüm dolmuş şoförlerine zorla öğretecekti.

Önce televizyondan başladı. Biraz kurcalayıp programları daha çekici bir biçime sokmak istedi. Ne yazık ki sonuç umduğu gibi olmadı. Önce görüntü çarpılıp fiyonk makarnasına döndü, sonra da ses ayrı homurtusuna benzedi. Geri plânda tavuklar gıdaklıyor, horozlar ötüyordu. Evde kimsenin bulunmayışından yararlanan Yozyürek, bu şeytan kutusunun arkasını açıp barsaklarını deşti. Neler çıktı neler! İnsanın burnunun dibinde böyle bir teknik mucizesi bulunsun, insan bundan habersiz oturup ekrana baksın alık alık... İnsanlık acınacak durumdaydı.

Televizyonun içinden çıkan şeylerin bir bölümünü yerlerine taktı Yozyürek, bir bölümünüyse artırarak eski dizayndeki gereksiz fazlalıkları ortaya çıkardı. Artan parçaları, elektronikten anlamayan bir çocuk falan bulup yutmasın diye çöpe attı adamımız. Elektronik yeteneğinin yanısıra iyi ve düşünceliydi de.

Akşam, Yozyürek'in babası ve kardeşleri televizyonun düğmesini çevirdiklerinde haberler yerine maberleri seyrettiler. Yozyürek göbeğinin üstünde kavuşturduğu ellerine bakmakla yetindi.

Ertesi akşam pikap rumba yapmaya başladı. Gündüzden Yozyürek pikabın nasıl çalıştığını kurcalayarak öğrenmişti biraz. «Tasalanmayın,» dedi. «Ben onarırım.»

«Onarır mısın? Nasıl?»

«Biraz elektronik bilirim. Askerde telsizcilik yapmıştım.»

«Oğlum, ben de askerde tankçılık yapmıştım ama, Rusya'ya savaş açmıyorum.»

«Bırak baba. Madem ki anlıyor, şu televizyona da bir göz atsın.»

«İşte onu yapamam,» dedi Yozyürek. «Yapamam değil de, yapmam.»

«Neden?»

«İlkelerime aykırıdır.»

«Başlatma ilkelerine,» diye öfkelendi Yozyürek'in babası. «Şu domuzu biçimine sok da avukatın ne halt karıştırdığını görelim.»

«Geceleyin televizyon onarılmaz.»

«Neden onarılmasınmış?»

«Önce bu televizyonun ruhsatı yok. Sonra geceleyin frekans momüleli dalgalarla amplitüd modüleli dalgalar birbirlerine interaksiyon yaparlar.»

«Anlıyorum,» dedi Yozyürek'in babası düşünceli düşünceli. «Peki pencereleri biraz açsak?»

Yozyürek bu bilgisizce öneriye ters ters bakmakla karşılık verdi. «Televizyonu boşverin de, getirin bakalım pikabı önüme. Bir de tornavida verin.»

Yozyürek'in kardeşleri koşup istenenleri getirdiler. Babaları ise elini suratına atıp kuşkuyla bakmaya koyuldu. Kapağı kanırtarak ve çatırdatarak açtı Yozyürek. Motora, tellere, makaralara baktı.

«İşte,» dedi sonunda. «Şu parça aşınmış. Üstüne bir lâstik bağlarsak yenisinden iyi olur.»

Kardeşleri bir parça don lâstiği getirdiler, Yozyürek bağladı ve kapağı yerine koydu. Bir plâk yerleştirip çalıştırdı pikabı. Evet, bir mucize! Disk dönüyordu! Gelin görün ki, yuvarlağın bir yarısı yokuş çıkan bir odun kamyonu gibi ağır ağır ve çatlak çalıyordu, öbür yanıysa kendini yokuş aşağı bırakan bir taş kırlangıcı gibi hızlı ve incecik.

«Bunun çaresine bakmak kolay.»

Yozyürek tombul elindeki tornavidayı pikabın arkasındaki deliklerden birine sokup çevirmeye başladı. Ötekiler, ağızları bir karış açık, bu şişko elektronik uzmanının yaptığını izliyorlardı. Sonunda tuhaf bir çıtırtı oldu ve dumanlar yükseldi cihazdan.

«Bu iş bu kadar.»

«Ne kadar?»

«Ses artık bozuk değil, hiç çıkmıyor.»

«Size yaranılmaz!» diye kafa tuttu Yozyürek, pikabı yere vururken. «Beğenmiyorsanız alın kendiniz onarın.»

«Bunu onarmaktansa konserve kutuları ve gazoz kapaklarıyla bir yenisini yapmak daha kolay olur,» dedi Yozyürek'in babası, yerde yatan Alman malı pikabın perişan görünüşünü inceleyerek. «Tam altıbin saymıştım bu merete. Kaçak mal olmasaydı böyle ucuza da alamazdım.»

Cumartesi günü ekmek kızartıcısını açıp içine baktı Yozyürek.

Pazar sabahı aygıtın fişi pirize sokulduğunda evin tüm sigortaları attı.

«Ekmek kızartıcısında bir kısa devre var g-g-ga-gliba,» dedi Yozyürek'in kardeşi.

«Kısa devre mi?» diye şaşırdı Yozyürek. «Olamaz. Daha dün yaptım bakımını.»

«B-b-ba-bakımını mı y-yaptın? Öyleyse g-g-ga-galibayı g-geri alıyorum.»

«Arızayı gidermek çok kolay. Benim gibi elektronikten anlayan biri için elektrik nedir ki? Bana bir tornavida verin. Biriniz de gidip sigortaları değiştirsin.»

Biraz çalıştı kızartıcının üstünde. Tellerin arasında bulduğu vidayı ötekilere gösterdi. «İşte bu neden oluyormuş kısa devreye. Şimdi takalım fişi.»

Taktılar. Sigortalar atmadı bu kez. Ama teller kızmıyordu. Yozyürek biraz daha boğuştu ekmek kızartıcısıyla. Sonunda onarmayı başardı da. Artık sigortalar atmadığı gibi teller de kızarmıştı. Ne yazık ki, sökülüp takılmalar sırasında öyle hırpalanmıştı ki ekmek kızartıcısı, artık ekmek dilimlerini koymak için bir yeri yoktu.

«Kışın küçük bir soba yerine kullanılabilir hiç değilse,» dedi Yozyürek, tornavidayı bırakıp alnında biriken teri becerikli kişilere özgü bir davranışla silerken.

«Doğru ama, şimdilik kışa çok uzun zaman var,» dedi Yozyürek'in babası, ekmek kızartıcısını pencereden dışarı savurup atarken.

Yozyürek'in «Bana bir tornavida verin,» sözü, bir felâket kasırgası gibi esmeye başladı evde.

Bir gün radyo elden çıktı. Üç gün sonra çamaşır makinesi her şeyi parçalamaya başladı. Ardından elektrik süpürgesi toz emmek yerine alev püskürmeye başladı. Kapının zili çocuk ağlamasına benzer sesler çıkarır oldu.

Yozyürek omuzunda bir takım çantasıyla dolaşıyor ve evin her yanındaki arızalara yetişiyordu. Pantalonunun arka cebinde tornavidalar, göğüs cebinde bir kontrol kalemi taşıyordu.

Son olarak buzdolabının gürültülü çalıştığını söyleyip hiç değilse bunu rahat bırakması için yapılan yalvarmalara aldırmadan işe girişti. Bir sat saonra buzdolabı, buzdolabı olmaktan çıkıp basbayağı bir dolaba döndü.

Evde elektrikle çalışan her şeye garip bir hüzün çökmüştü. Lâmbalar bile bir yanıp bir sönüyorlardı.

Yozyürek'in kekeme kardeşleri, kekeme olmayan kardeşleri ve babası, güneşli bir sabahın erken saatlerinde bavullarını toplayıp süresi belirsiz bir tatile çıktılar. Aşçı kadını da yanlarında götürdüler. Yirmidört yıllık yaşantısında ikinci kez terkediyordu onu ailesi. Daha kötüsü, içine elektronik ve elektrikten pek fazla anlamadığı konusunda küçük bir kuşku girmişti.

Sulhi DÖLEK

Yozyürek'ten Yozlamalar:

«Elektronik, politikacılık gibi bir uğraşıdır. Eğer hiçbir arıza çıkmıyorsa kendinizi gösteremezsiniz. Eğer her şey bozuluyorsa, gereğinden fazla ön plâna çıkarsınız. En iyisi bir yerlerde gizlice bir tel koparıp sonra herkesin gözü önünde teli bağlamaktır. Bunun için de, hiç değilse hangi teli kopardığınızı hatırlayabilecek kadar akıllı olmalısınız.»

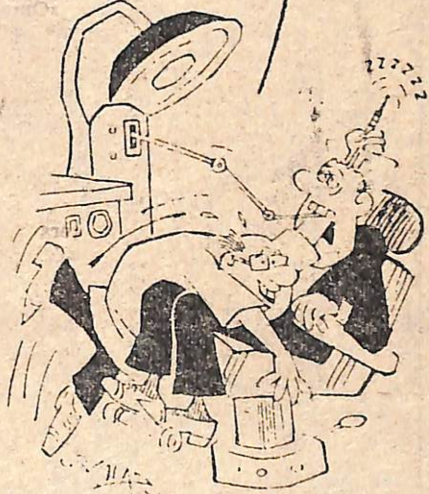
Dünya Karikatürleri

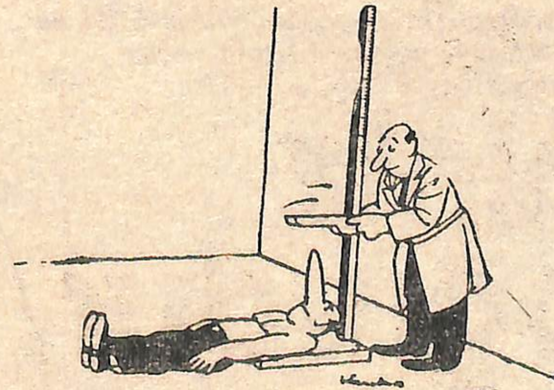

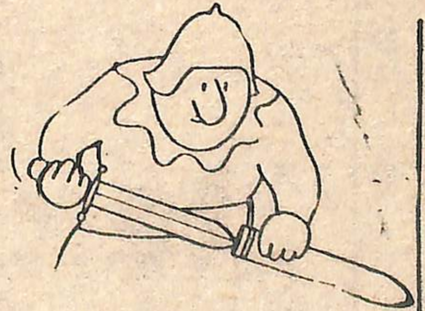

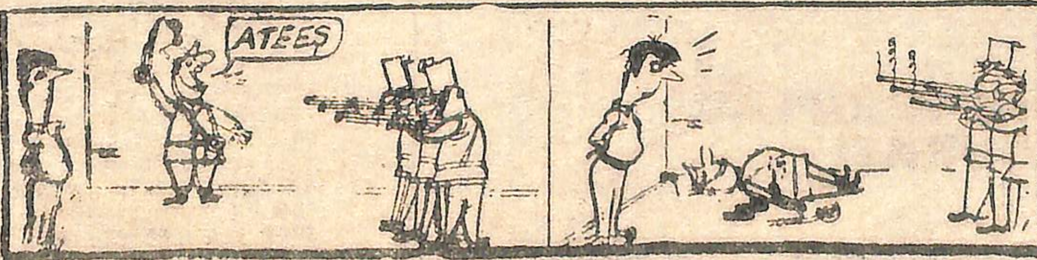

Yazısız

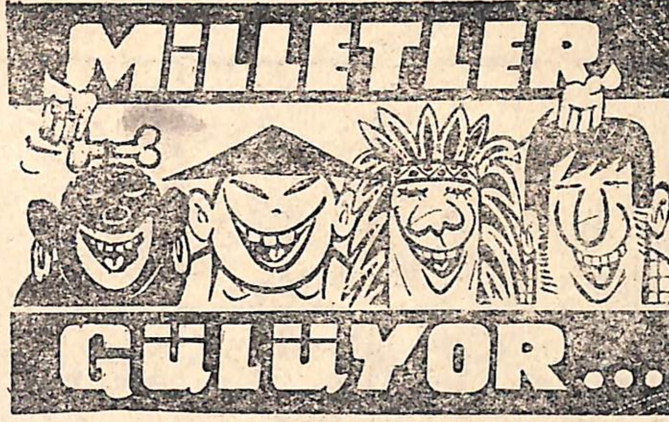
BEŞİNCİ KOCA

Ünlü yıldız beşinci evlenmesini avukatile yapmıştı. Gazeteciler sordular:

— Nasıl mutlumusunuz?

Artist gülümsedi:

— Çok, bundan sonra hep avukatlarla evleneceğim!...

ŞEFİN SÜRPRİZİ

Lokantada yemeğini bitiren müşteri garsonu çağırdı:

— Tatlılardan ne var sizde?.

— Şefin sürprizi ile Esrar dondurması var, cevabını verdi garson.

— Şefin sürprizi nedir?

— Söyliyemem efendim, esrardır.

— Peki, esrar dondurması ne?

— Onu hiç söyliyemem, sürprizdir.

CANAVAR TOHUMU

On yaşında bir çocuk, sokakta hıçkıra hıçkıra ağlıyordu. Onu gören bir kadın:

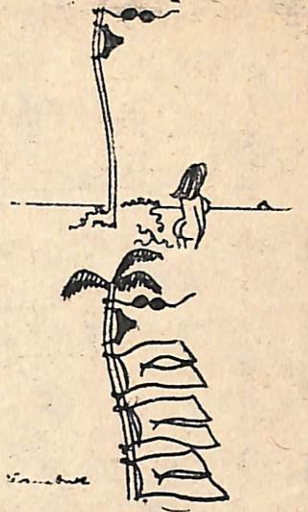
— Neden ağlıyorsun yavrum? diye sordu.

Çocuk dert yandı:

— Bir kedim vardı, annem onun yeni doğan beş yavrusunu boğdu.

— Anlıyorum, sen yavruları da beslemek istiyordun her halde...

— Hayır, onları kendim boğmak istiyordum.

Yazısız

KOVULMA SEBEBİ

İki dost konyaklarını içerken konuşuyorlardı. Biri:

— Hizmetçime yol verdim, dedi.

— Hayret! diye diğeri cevap verdi. Oysa ki ondan memnundun, daha geçen gün çok iyi yemek pişirdiğini söylüyordun...

— Yemekten yana öyle, fevkalâde yemek pişiriyor. Ama inanır mısın, odanın sıcaklığına rağmen, haspanın ayakları buz gibi soğuk!

ÇİRKİN KADININ KOMPLEKSİ

Çok çirkin bir adam ruh doktoruna gitmişti.

— Oh doktor, herkes çirkin olduğumu söylüyor... Bir kompleks başladı bende.

— Kompleksinizi hemen tedaviye başlıyalım, dedi doktor. Kanapeye uzanın. Ama, sırt üztü değil, yüzüstü.

EVLENME AYI

— Sen evli bir adamsın. Söyle bana, evlenilecek olan en güzel ay hangisidir?

— Ekocşunishaz.

— Fakat, böyle bir ay yok!

— Elbette, onun için güzel ya..

TURİST ÇEKİ

Turist çekini bozdurmak için bir bankaya girdi, çeki veznedara uzattı.

Veznedar nazik bir sesle:

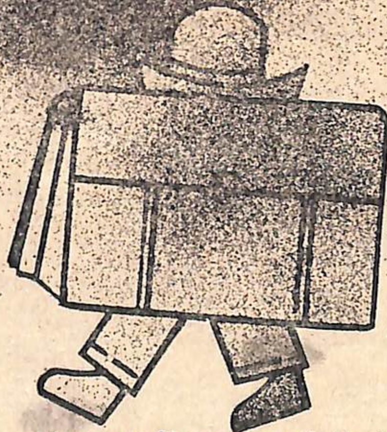
— İsminiz ne efendim? diye sordu turist:

— İmzamı görmüyormusunuz?

— Görüyorum da onun için merak ediyorum.

Yazısız

timur berkün

..tasarruflarınızın değerlendirilmesinde ve yurt sathında yaygın hizmet veren bankamızı seçtinizse,

..tercihiniz doğrudur!

TÜRKİYE VAKIFLAR BANKASI

(Basın: 60180 — A. 20310 — 64)

Sizin için de bir Beymen var.

Her zevke, her ölçüye göre
bir Beymen vardır.
Beymen'de renkler ve çeşitler
saymakla bitmez.
Beymen'leri bir görün.
Dilediğinizi seçin.
Üstünüzde deneyin.
Ve gardrobunuzu
Beymen'le yenileyin.

"Seçkinlerin giyimi"

Akbaba

HAYDİ BEŞ HALKA Bİ TEKLİK. Bİ TEKLİK VER, BEŞ TEKLİK AL!..

FIRSATÇI!

KARADAKİLERİN HAYATINI TEHLİKEYE ATMAĞA HAKKINIZ YOK BAYAN!

ÖYLE YA.. DENİZ TAŞARSA NE OLACAK?

KURTARICI

– ŞANSINA KÜS ARKADAŞ! KADIN OLSAYDIN BİRİMİZİN KUCAĞINDA YER BULABİLİRDİN AMA, NE YAZIK Kİ ERKEKSİN.

– GEREKSİZ BİR YAZI. ZATEN KİMSE DENİZE ANADANDOĞMA GİRMİYOR!

FAZLA AÇILMAYIN

CANKURTARANMIŞ!

KURTARICI